



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1938

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 488

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοῦ Νόμου

- Α. Ν. 1539. Περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων κτημάτων. 1
 Β. Ν. 1540. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ
 διοικήσεως τῶν Δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1539. 1938

Περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικῆς Συμβουλίου, ἀπε-
 ρασάσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπασαί αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ δημοσίων κτημά-
 των καὶ περὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἐν γένει ἔχουσιν ἐφαρ-
 μογήν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ Δημοσίου μόνον ἐφ'
 ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόν-
 τος νόμου.

2. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρ-
 μογήν διὰ πάντα τὰ κίνητα κτήματα τοῦ Δημοσίου, ἀδιεφά-
 ρως ἂν ταῦτα διαχειρίζονται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων
 Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὑφ' ἐτέρων
 Ὑπουργείων ἢ ἄλλων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

3. Ὡς ἀκίνητα κτήματα τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰς διατά-
 ξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2, νοοῦνται καὶ τὰ
 ἀκίνητα κτήματα τῶν διαλελυμένων Μονῶν, τὰ περιελθόντα
 καὶ ἀνήκοντα εἰσὶ εἰς τὸ παλαιὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

4. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν δημοσίων κτημάτων
 τῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τοὺς
 σκοποὺς τοῦ ἀγροτικοῦ ἐποικισμού δὲν ἐφαρμόζονται αἱ δια-
 τάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ δημοσίων
 κτημάτων ἀναληφθέντων πρὸς διάνομήν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου
 Γεωργίας κατὰ τὸ ἄρθρον 111 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, δι' ἃ
 ἔχουσιν ἐφαρμογήν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος πλὴν τῶν ἄρ-
 θρων 25 ἕως 32.

5. Ἐξαιρετικῶς ὡσαύτως προκειμένου περὶ δασῶν μερικῶς
 δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιθαδίων καὶ χορτολιθαδικῶν ἐδα-
 φῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουρ-
 γείου Γεωργίας δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν §§ 1 ἕως
 6 τοῦ ἄρθρου 25 καὶ τῶν ἄρθρων 26 ἕως 32 τοῦ παρόντος
 νόμου.

6. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζον-
 ται προκειμένου περὶ ἀμφισβητήσεων μεταξὺ Δημοσίου καὶ

Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ἀφροσῶν κτήματα ἐκ τῶν ἐν τῇ προ-
 ηγουμένῃ παραγράφῳ 5 μνημονευομένων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῶν ἀδεσπῶτων καὶ τῶν δημοσίων κτημάτων ἐν
 γένει νομῆς θεωρεῖται τὸ Δημοσίον, στα καὶ ἂν οἰδεμίαν
 ἐνήργησεν ἐπ' αὐτῶν πράξιν νομῆς.

2. Νομῆ παρὰ τρίτου θεωρεῖται ἀκουμένη α') ἐπὶ τῶν
 δασῶν, τῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιθαδίων καὶ
 τῶν χορτολιθαδικῶν ἐδαφῶν μόνον διὰ τῆς, κατὰ τὰς ἐκά-
 στοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις βάσει ἀδειῶν τῆς δασικῆς ἀρχῆς,
 β') ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀγροτικῶν κτημάτων μόνον διὰ τακτικῆς
 καλλιέργειας καὶ γ') ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν ἀστικῶν
 ἀκινήτων μόνον δι' οὐσιωδῶν δομικῶν ἢ ἄλλων παρεμφερῶν
 ἀστικῶν πράξεων.

Ἡ βροσκῆ καὶ μόνον ἐπὶ δημοσίων κτημάτων δὲν θεωρεῖται
 ὡς νομῆ τοῦ ἀκινήτου, δύναται ὅμως αὕτη νὰ θεωρηθῆ ὡς
 ἀσκῆσις οἰονεὶ νομῆς δουλείας βροσκῆς συντρεχουσῶν τῶν νο-
 μίμων προϋποθέσεων. Προκειμένου, εἰδικῶς περὶ δημοσίων δα-
 σῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιθαδίων καὶ χορτο-
 λιθαδικῶν ἐδαφῶν οὐδέποτε ἢ βροσκῆ θεωρεῖται ὡς πράξις νο-
 μῆς ἢ οἰονεὶ νομῆς δουλείας βροσκῆς.

3. Μόνῃ ἢ ὑπαρξῆς οἰουδήποτε τίτλου δὲν θεωρεῖται καθ'
 ἑαυτὴν ὡς διακατοχικὴ πράξις.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν τῇ περὶ νομῆς δίκῃ ἰδιωτῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ
 τούτου κατὰ ἰδιωτῶν ἐξετάζεται ἡ προταθείσα ἔνστασις τῆς
 κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγματεύματος δικαιώματος.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 629 τῆς
 Πολιτικῆς Δικονομίας δὲν ἐφαρμόζονται ἐν τῇ προκειμένῃ
 περιπτώσει.

3. Ἡ νομῆ δὲν ἐπιδικάζεται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἰδιώτην, ἐφ'
 ὅσον τὸ Δημοσίον ἤθελεν ἀποδείξει εἴτε ἰδίαν αὐτοῦ κυριότητα
 εἴτε ὅτι ἡ κυριότης δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἐνάγοντα.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ
 τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν. Ἡ ἔνστασις τῆς κυριότητος δύναται νὰ
 προταθῆ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲν ἐπροτάθη κατὰ
 τὴν πρώτην συζήτησιν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων δικαιώματα τοῦ Δη-
 μοσίου εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται παραγραφῇ.

2. Παραγραφὴ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀκινήτου
 κτημάτος ἀρξασμένη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νό-
 μου οὐδεμίαν νόμιμον συνέπειαν ἔχει, ἂν αὕτη δὲν συνεπλη-
 ρώθη μέχρι τοῦδε κατὰ τοὺς προϊσχύσαντας νόμους.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς ἔναντι τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀκινήτων δίκας τὰ Δι-
 καστήρια ἔχουσι δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν νὰ διατάσσωσιν

οίκοθεν και διεξάγωσιν αποδείξεις πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ἀπύτου ἀληθείας μὴ δεσμευόμενα, ὡς πρὸς τοῦτο, ἐξ ἀκροτήτων ἢ ἀπαράδεκτων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 980 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περίληψις κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ Δημοσίου, ὡς κατόχου, οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ κατεχόντων ἢ διαχειριζομένων, ἐκτὸς ἐὰν ἐκκοινοποιήθῃ εἰς αὐτὸ ἢ κατασχετήριος ἐκθεσις καὶ τὸ πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεώς των.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ δὲν χωρεῖ πρόκλησις εἰς ἀγωγήν, αἱ δ' ὑφιστάμεναι ἐκκρεμεῖς περὶ προκλήσεως δίκαια καταργοῦνται.

Ἄρθρον 8.

1. Πᾶς ἀξίων δικαίωμα κυριότητος ἢ ἄλλο, πλὴν τῆς νόμῃς, ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτου κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὀφείλει, πρὶν ἢ ὑποβάλλῃ σχετικὴν ἀγωγήν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, νὰ κοινοποιήσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητήριος πρὸς τὸν Δημοσίον αἴτησιν περιλαμβάουσαν τὰς ἀξιώσεις του, ἧτοι τὸ δικαίωμά του, τὸ εἶδος, τὴν ἔκτασιν, τὴν ἀκριβῆ θέσιν, ἔνθα κείται, καὶ τὰ ὄρια τοῦ ἀξιουμένου ἀκινήτου, τοὺς τίτλους, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὸ δικαίωμά του, καὶ τὰ ὄνόματα καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τῶν μαρτύρων, οἵτινες δύναται νὰ καταθέσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ.

2. Διὰ τῆς αἰτήσεως δύναται νὰ ὀρίζηται καὶ ἀντίκλητος τοῦ αἰτούντος, τῆς κατοικίας τοῦ ὁποίου ἢ ἀκριβῆς διεύθυνσις ἀναγράφεται ἐν τῇ αἰτήσει.

3. Ἡ ἐπίδοσις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἰτήσεως διακόπτει τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαίωματος.

4. Μόνον ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 11, μόνον μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου ταχθείσης κατὰ παράτασιν προθεσμίας δύναται οἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονεύμενοι, ἂν δὲν λάβωσιν εἰδοποίησιν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἀξιώσεων των, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, νὰ ἐγειρῶσιν ἀγωγήν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον αἴτησις διαβιβάζεται πρὸς τὸν Διευθύνσιν Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἧτις καταγράφει αὐτὴν εἰς εἰδικὸν βιβλίον, ἀντίγραφον δ' αὐτῆς ἀποστέλλει εἰς τινὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ ἄλλον ἀνώτερον οἰκονομικὸν ὑπάλληλον ἢ τὸν ἀρμόδιον Εἰρηνοδίκην ἢ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ἵνα ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ μηνῶν ἐνεργήσωσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἑνορκον διοικητικὴν ἐξέτασιν, καθ' ἣν δύναται οὗτοι καὶ οἰκοθεν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν οἰουδήποτε μάρτυρος, προσταθέντος ἢ μὴ, καὶ εἰς συλλογὴν παντὸς ἐν γένει ἀποδεικτικοῦ στοιχείου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας περὶ βιαιῆς προσαγωγῆς τῶν μὴ ἐμφανιζομένων μαρτύρων ἐφαρμόζονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως μαρτύρων κατὰ τὴν, συμφώνως τῇ προηγουμένην παραγράφῳ, διοικητικὴν ἐξέτασιν, τοῦ ἐντάλματος βιαιῆς προσαγωγῆς ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν.

3. Οἱ ἐκ τῶν μαρτύρων ὄντες δημόσιοι λειτουργοὶ ἢ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διοικητικὴν ἐξέτασιν καὶ μὴ προσερχόμενοι πρὸς ἐξέτασιν, διώκονται πειθαρχικῶς διὰ παράβασιν καθήκοντος, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν διώξεως κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4. Ἐπιτρέπεται, ὅπως εἰς τοὺς μάρτυρας τοῦ Δημοσίου καταβάλληται δι' ὀδοπορικὰ ἐξοδα ἢ ἡμεραργίαν ἀποζημιώ-

σις, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ δι' ἕκαστον τὰς δραχμὰς 75. Περὶ τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν.

5. Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων μετὰ τοῦ πόρισματος τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν καὶ πάντος σχετικοῦ στοιχείου εὑρισκομένου ἐν τῇ Οἰκονομικῇ Ἐφορῇ ὑποβάλλονται ἐπὶ ἀποδείξει, μετ' ἐμπεριστατωμένης γνώμης τοῦ Οἴκου. Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν ἄλλου ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διευθύνσιν Δημοσίων Κτημάτων), παρ' οὗ εἰσάγεται ἢ ὑπέθεσις εἰς τὸ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ.

6. Ὅπου τοῦ παρόντος ἄρθρου γίνεται μνεία τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νοεῖται, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 1 κτημάτων, ἢ Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐξετάσεως ἀνατιθεμένης κατὰ πρότον λόγον εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 10.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων», οὗτος ἢ ἀρμοδιότης συνίσταται εἰς τὴν ἐκδοσιν γνωμοδοτήσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσαγομένων εἰς αὐτὰ ὑποθέσεων.

2. Τὸ «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων» ἀποτελεῖται :

α', β' καὶ γ') ἐκ τριῶν Νομικῶν Συμβούλων,

δ' καὶ ε') ἐκ δύο Ἐφετῶν Ἀθηνῶν,

ς') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ

ζ') ἐξ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κεκτημένου βαθμὸν τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως.

3. Οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι καὶ οἱ Ἐφέται ὀρίζονται ὑπὸ τῶν ὀλομελειῶν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, παρ' ὧν ὀρίζονται καὶ ἰσάριθμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν καλούμενοι εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κωλυομένων κατὰ τὴν ἐν τῇ ὀρίζουσῃ αὐτοὺς πράξει καθοριζομένην σειράν.

Ὁ Παρέδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ ἀνώτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς αὐτῆς δ' ἀποφάσεως ὀρίζεται καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, λαμβανόμενος ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων.

Ἡ θητεία τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ὀριζομένων μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἶναι διετής, δυναμένη ἐκάστοτε ν' ἀνανεῶται.

4. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος τῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν παρισταμένων Νομικῶν Συμβούλων, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος τυγχάνῃ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος αὐτοῦ, χρεὴ δὲ γραμματεὺς ἐκτελεῖ εἰς τῶν ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ Εἰσηγητοῦ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ ἢ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δι' ἧς ὀρίζεται καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

5. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται ἄπαξ τοῦλάχιστον κατὰ δεκαπενθήμερον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν δημοσίῳ καταστήματι, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, εὑρίσκεται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ.

6. Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλει-

οψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προεδρεύοντος, ὑπόκειται δὲ πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δυναμένου ν' ἀποδεχθῆ ἢ μὴ ταύτας, ἐν τῷ συνόλω αὐτῶν, ἢ ν' ἀποδεχθῆ ταύτας ἐν μέρει μὲν ἀλλ' ἐπ' ὄψεσιν τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ τροποποιήσῃ αὐτὰς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 κτημάτων αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου ἐγκρίνονται κατὰ τ' ἀνωτέρω διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

7. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν γραμματέα παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 250 κατὰ συνεδρίασιν.

8. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ συνταγῆ ἢ νὰ τροποποιήται κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου.

9. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 1 κτημάτων ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων» γνωμοδοτεῖ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Διοικητικὸν Δικαστήριον, ἐφαρμοζομένης καὶ διὰ τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 11.

1. Μετὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 9 εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων» ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ὀρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὅπου κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν εἰσηγείται ἐγγράφως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, μετ' ὃ ἐκδίδεται ἡ γνωμοδότησις.

2. Δύναται ἐν τούτοις τὸ Συμβούλιον, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐπιβάλλεται συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων ἢ συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν ἤδη ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ ἐξέτασις ἐτέρας προσώπων, προταθέντων ἢ μὴ ὡς μαρτύρων, νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν στοιχείων ἢ τὴν διεξαγωγὴν τῆς μαρτυρικῆς ἐξετάσεως, ἧτις ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει ἐνεργεῖται ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 9 μνημονευομένων ὑπαλλήλων, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 9 ἔχουσι ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ἢ τοὺς ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τοὺς μὴ προσάγοντας ἐγκαίρως τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ζητούμενα στοιχεία.

Ὡσαύτως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 ἔχουσι ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξετάσεως μαρτύρων, τοῦ ἐντάλλματος βιαιᾶς προσαγωγῆς ἐκδιδομένου εἴτε ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν ἐξέτασιν, εἴτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐξαμήνου προθεσμίας.

Ἐξαιρετικῶς καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχει τις τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεων, δύναται τὸ Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρατείνῃ ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας τὴν πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του ἐξαμήνου προθεσμίαν.

Ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραταθείσα καὶ ἡ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐξαμήνος προθεσμία.

5. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ περὶ ἀποδογῆς ἢ μὴ αὐτῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καταχωρεῖται εἰς εἰδικὸν βιβλίον, περίληψις δὲ τῆς

τε γνωμοδοτήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

6. Ὅπου τὸ παρὸντος ἄρθρου γίνεται μνησὶα τοῦ «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων», τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νοεῖται, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 1 κτημάτων, τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Διοικητικὸν Δικαστήριον, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τοῦ αἰτουμένου ἀκινήτου ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν, ἐγκρίνῃ δὲ τὴν ἀπόδοσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, αὕτη, καθ' ὃ μέρει ἢ ὅλῳ ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργεῖται διὰ ποιντοκόλλου παραδόσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως, μεταβιβασθέντων αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἀπόδοσις καὶ ὄλων τῶν δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν ἐκ τῆς μισθώσεως τυχόν ἢ ἄλλης σχέσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς τρίτους ἀνευ ἄλλης μεταβιβαστικῆς πράξεως καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου δι' ἐκκλήσιν ἢ ἄλλην αἰτίαν.

2. Ἐφ' ὅσον, διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 αἰτήσεως, δὲν ἀξιούται ἡ κυριότης ἀλλ' ἄλλο, πλὴν τῆς νομῆς, ἐμπράγματον δικαίωμα, τὸ δὲ Συμβούλιον ἤθελε γνωμοδοτήσει καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἤθελε ἐγκρίνει τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἐμπράγματον δικαίωματος, αὕτη θεωρεῖται συντελεσθεῖσα διὰ μόνης τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης οἰασθῆποτε ἄλλης ἀναγνωριστικῆς πράξεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 11 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διατηρεῖται ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους λοιπῆ, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων περιπτώσεων, ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας δασῶν καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγή πρὸς ἀπόδοσιν ἀκινήτου κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ, εἰσαγομένη μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐξαμήνου προθεσμίας ἢ, ἐν περιπτώσει παρατάσεως αὐτῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 11, μετὰ τὴν λήξιν καὶ τοῦ, δι' ὃν ἡ παράτασις, χρόνου ἢ καὶ πρὸ τῆς λήξεως μὲν τῶν προθεσμιῶν τούτων ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀναγνῶσιν τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀπόδοσιν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀγωγή τοῦ Δημοσίου κατ' ἀντιδικίον αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ εἰσάγονται εἰς τὸ ἀρμόδιον ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Πρωτοδικείου καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις διαδικασίαν. Πᾶσα ἄλλη ἀγωγή ἢ αἴτησις ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου εἶναι αὐτεπαγγέλτως ἀπαράδεκτος, ἐξαιρέσει τῆς περὶ λήψεως τῶν εἰσοδημάτων, ἧτις δύναται νὰ ἐγερθῆ καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως, τῆς περὶ ἐγέρσεως ταύτης προθεσμίας ἀνασπαστομένης ἐφ' ὅσον ἐκκρεμῆ ἢ πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἀκινήτου κυρία δίκη.

2. Αἱ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὑποθέσεις εἶναι ἐκ τοῦ νόμου προτετιμημένοι.

3. Προσεπιλήσεις καὶ παρεμβάσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, μὴ παρεκτεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγῳ ἀποστάσεως, τὸ Δικαστήριον ὅμως δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ μὴ δυνηθέντος ν' ἀσκήσῃ ἐμπροθέσμως προσεπίκλησιν ἢ παρέμβασιν, ν' ἀναβάλλῃ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τούτων, τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως εἰς νέαν ρητὴν δικασίμον ἐντὸς μηνός.

*Άρθρον 14.

1. Ἡ ἐπὶ τῆς πρώτης συζήτησεως τῆς ἀγωγῆς ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως.

2. Διὰ τῆς τυχόν προδικαστικῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ὀνομαστικῶς ἐν τῶν μελῶν τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου διευθύνων εισηγητῆς καὶ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ πρὸς διευθύνσιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως τασσομένων ἀποδείξεων, ὡς καὶ εισηγηταὶ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου ἀποδείξεων.

*Άρθρον 15.

1. Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἀποδείξεων γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ὁ διευθύνων εισηγητῆς δύναται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσίμian καὶ ἔχει ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ Προέδρου ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων.

Οἱ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου διεξάγοντες τὰς ἀποδείξεις εισηγηταὶ ἀποστέλλουσι τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος αὐτῶν, πρὸς τὸν διευθύνοντα εισηγητὴν.

3. Ὁ διευθύνων εισηγητῆς, ἐὰν κρίνῃ ὅτι, πρὸς διαλεύκανσιν τῆς ἀληθείας, παρίσταται ἀνάγκη ἐξετάσεως καὶ ἄλλων μαρτύρων, εἴτε γνωστοποιηθέντων παρὰ τῶν διαδίκων πρὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως εἴτε μή, δύναται διὰ πράξεώς του, παρατείνῃ ἐν ἀνάγκῃ ἀντεπαγγέλτως τὴν προθεσίμian, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποφάσεως, δύναται δὲ νὰ ὀρίσῃ καὶ εἰδικώτερον τὰ ὑποβλητέα εἰς ἕκαστον τούτων ἐρωτήματα.

Ἡ πρᾶξις τοῦ διευθύνοντος εισηγητοῦ κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ, πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, καλουμένους. ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὀριζομένην ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ μάρτυρες εἶναι ἐξεταστέοι ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ διευθύνοντος εισηγητοῦ, ἀποστέλλει οὗτος τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον εισηγητὴν, ὅστις, ὀρίξων ἡμέραν καὶ ὥραν ἐξετάσεως, ἐπιμελείται τῆς προσκλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων.

4. Αἱ ἐπιμελείαι τῶν εισηγητῶν κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐπιδόσεως ποινικῶν δικογράφων.

5. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως μαρτύρων κληθέντων κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δίκας, τοῦ ἐντάλματος βιαιᾶς προσαγωγῆς ἐκδιδομένου παρὰ τῶν ἀρμόδιων εισηγητῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

6. Οἱ μάρτυρες τοῦ Δημοσίου δικαιούνται ἀποζημιώσεως καὶ ὀδοπορικῶν ἐξόδων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1051 (1938) Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὀριζόμενα περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μαρτύρων τοῦ Δημοσίου, τοῦ εισηγητοῦ διάτασσοντος παρὰ πόδας τῆς κλήσεως τὴν πληρωμὴν τούτων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ.

Τῶν αὐτῶν ὀδοπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως, καταβλητέων ὑπὸ τοῦ καλέσαντος αὐτούς, δικαιούνται οἱ μάρτυρες ἐν πολιτικῇ δίκῃ διεξαγομένη κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἢ δὲ πληρωμὴ τούτων γίνεται βάσει ἐκτελεστοῦ ἐντάλματος, καταχωρουμένου παρὰ πόδας τῆς κλήσεως παρὰ τοῦ εισηγητοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

*Άρθρον 16.

1. Ἐὰν διαταχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου πραγματογνωμοσύνη, αὕτη ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐν συνδυασμῷ καὶ μετ' αὐτοψίαν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εισηγητοῦ, κατὰ τὰ διὰ τῆς

ἀποφάσεως εἰδικώτερον ὀριζόμενα, διορίζονται δὲ οἱ πραγματογνώμονες, κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν διπλωματούχων μηχανικῶν ἢ τοπογράφων ἢ γεωμετρῶν ἢ βασιολόγων ἢ γεωπόνων, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εισηγητοῦ.

2. Οἱ διορισθέντες ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πραγματογνώμονες ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι αὐτῶν, οἱ ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ διὰ πράξεώς του διοριζόμενοι καλοῦνται ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ εἰς ὀρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, καλουμένων καὶ τῶν διαδίκων, καὶ μετ' αὐτοῦ μεταβαίνουνσιν ἐπὶ τόπου, ὀρίζονται ἐνώπιον τοῦ εισηγητοῦ τὸν ὄρκον τοῦ πραγματογνώμονος, συντασσόμενης ἐκθέσεως, ἀκολουθῶν δὲ προβαίνουνσιν ἀμέσως εἰς πραγματογνωμοσύνην, ὑποβάλλοντες τὴν ἐκθεσίαν τῶν εἰς τὸν εισηγητὴν ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἣν προθεσίμian δύναται ὁ εισηγητῆς νὰ παρατείνῃ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ ἓνα εἰσέτι τὸ πολὺ μῆνα, προκειμένου περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως.

3. Εἰς τὸν Εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματεῖα καταβάλλονται διὰ μὲν τὴν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν ἐργασίαν αὐτῶν ὀδοπορικὰ ἐξόδα καὶ ἡμερησία ἀποζημιώσις κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις περὶ ὀδοπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν ἐξερχομένων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, διὰ δὲ τὰς ἐντὸς τῆς ἔδρας τῶν μετακινήσεις ἐξόδα κινήσεως.

Ἡ καταβολὴ τούτων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων, τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἐνεργοῦντος ὑπ' εὐθύνην του καὶ ἔλεγχον καὶ ἐπαλήθευσιν τῆς δαπάνης. Αἱ καταστάσεις αὗται διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, παρ' οὗ καὶ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν.

4. Αἱ ἀνωτέρα δαπάναι εἶναι δεκτικαὶ προπληρωμῆς.

5. Τὰ ἐξόδα τῶν πραγματογνώμωνων καὶ ἡ ἀποζημιώσις τῶν καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

*Άρθρον 17.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων ὁ διευθύνων εισηγητῆς συντάσσει τὸ πόρισμά του, ὅπερ καταθέτει μετὰ τῶν εισηγητικῶν ἐκθέσεων παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ὅστις ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως κοινοποιεῖ ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ καταθέσεως τοῦ πορίσματος τοῦ εισηγητοῦ, ἐπιδιδομένης πρὸς τὸν ἕτερον διάδικον κλήσεως πρὸς συζήτησιν ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

3. Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως, ὀριστικῇ, πλην ἂν συντρέχωσιν αἱ περιπτώσεις τῆς ἐπαμένης παραγράφου 4.

4. Τὸ δικαστήριον δύναται οἰκοθεῖν ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ὀρίξων διὰ προδικαστικῆς ἀποφάσεώς του ἕτερον δικάσιμον προσδιοριζομένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἵνα ἐνεργήσῃ τοῦτο αὐτοψίαν ἢ ἵνα ἐξετασθῶσιν ἐνώπιον του ἅπαντες ἢ ἔνιοι τῶν ἐνώπιον τοῦ εισηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ καὶ μὴ ἐξετασθέντες ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ, ἀδιαφόρως ἂν ἐπροτάθησαν ἢ μὴ κρινόμενοι ὅμως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς οὐσιώδεις μάρτυρες.

Ἡ δαπάνη τῆς προσελεύσεως τῶν μαρτύρων τούτων καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ἐκκαθαρίζεται εἰς βάρος τοῦ διαδίκου, ὅστις θέλει ἠττηθῆ.

Δύναται ὡσαύτως τὸ δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ βάσιμον αἴτησιν ἐνδὲς τῶν διαδίκων, ὅπως ἐξετασθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἔνιοι τῶν ἐνώπιον τοῦ εισηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων, ν' ἀναβάλῃ ἐφ' ἅπαξ τὴν ὑπόθεσιν, καλουμένων ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὀρισθέντων μαρτύρων εἰς ὀρισμένην

δικάσιμον. Ἐὰν εἰς ἢ πλείονες τῶν κληθέντων μαρτύρων δὲν προσέλθωσι, διατάσσεται ἡ βίαία προσαγωγή των καὶ ἀναβάλλεται καὶ αὐθις ἡ ὑπόθεσις εἰς νέαν δικάσιμον, προσδιοριζομένην ἐντὸς μηνός, ἐὰν ὅμως οὗτοι δὲν ἐξευρίσκωνται, ἡ ὑπόθεσις δὲν ἀναβάλλεται ἀλλ' ἐκδικάζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἰδεξαρχαιεῶν ἀποδείξεων.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἀναβολὴν ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσηγητοῦ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τῶν κληθησομένων μαρτύρων, καταθέτων ταῦτα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

5. Διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζεται ἡ κυριότης ἢ τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα εἰς ἓνα τῶν διαδίκων, εἰδοποιεῖται δὲ παρὰ τοῦ γραμματέως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Δικαστικοῦ) περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἀποστέλλομένης αὐτῷ καὶ τῆς δικογραφίας ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπιτρέπονται τὰ κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν ἔνδικο μῆσα.

Ἐξαιρετικῶς δὲν ἐπιτρέπεται ἔρσεις κατ' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδοθείσης ἐρήμην τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου τυχὸν διατασσομένη συμπληρωματικὴ ἀπόδειξις διεξάγεται καὶ ἡ ὑπόθεσις μετὰ τὴν διεξαγωγὴν δικάζεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν διαδικασίαν.

3. Κατὰ τῶν τελεσιδικίων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀναίρεσεως μόνον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 807 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5, 6, 12, 13, 14, 15, 16 καὶ 17 μνημονουομένους λόγους ὡς καὶ διὰ ψευδῆ ἐρμηνείαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 3, 7 καὶ 13 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 19.

Ἄπαναι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, πλὴν τῶν ἄρθρων 8, 9, 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν εἰσάγηται πρὸς ἐκδίκασιν οἰαδήποτε ἀνακοπὴ ἐκ τῶν ἄρθρων 235, 238, 910, 911, 912, 913, 980 § 6 καὶ 985 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἐφ' ὅσον πρόκειται ν' ἀποφασισθῇ δικαίωμα ἐμπράγματον ἐπὶ ἀκινήτου κτήματος μετὰ τὸν Διαιτησίῳ καὶ τρίτῳ, πλὴν τῆς εἰδικῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5895.

Ἄρθρον 20.

1. Ἄπαναι αἱ μετὰ τὸν Διαιτησίῳ καὶ ἰδιωτῶν ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετεῶν θίκται περὶ νομῆς ἢ περὶ οἰουδήποτε ἐμπράγματου δικαιώματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδῆθη ἐπ' αὐτῶν τελεσιδικίαι ἀπόφασις, ἐκδικάζονται εἰς τὸ στάδιον εὐρίσκονται κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν, δυναμένου τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νέαν ἔρσουν τῶν ὑποθέσεων.

Πρὸς τοῦτο, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ἡ δίκη εἶναι ἐκκρεμῆς, αἰτήσεις πρὸς περαιτέρω συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, εἰς ἣν ὁ Πρόεδρος ὀρίζει ῥητὴν δικάσιμον, περαιτέρω δ' ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν τὰ ἐν ἄρθροις 14 καὶ ἐπομ. τοῦ παρόντος νόμου διατασσόμενα.

2. Ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν περὶ νομῆς τὸ δικαστήριον ὑποχρεωτικῶς διατάσσει ἀποδείξειν περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος.

Ἄρθρον 21.

Εἰς πᾶσαν δίκην μετὰ τὸν Διαιτησίῳ καὶ τρίτου περὶ δημοσίου κτήματος λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μὲ δύναμιν ἐνωμότων μαρτυριῶν ἐπιθέσεις καὶ σχεδιαγράμματα δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ καταθέσεις μαρτύρων ἐξετασθέντων διοικητικῶς παρὰ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ αἰτήσεις φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐξετασθέντος μάρτυρος.

Ἄρθρον 22.

1. Ὅσακις μετὰ τῶν ὀργάνων τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιώτου ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχὴ ἐπὶ ὀρισμένου κτήματος, ζητεῖται

ἡ προσωρινὴ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν ρύθμισις παρὰ μὲν τοῦ ἰδιώτου δι' αἰτήσεως, παρὰ δὲ τῶν ὀργάνων τοῦ Δημοσίου δι' ἀπλοῦ ἐγγράφου.

2. Ὁ Εἰσαγγελεὺς, λαμβάνων τὴν αἴτησιν ἢ τὸ ἐγγράφον, ἐνεργεῖ ἀμέσως καί, εἰ δυνατόν, αὐθημερὸν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τινος τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ διατάσσει τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἢ, ἐν ἀμφισβησίᾳ περὶ τοῦ δικαιούχου εἰς κατοχὴν ἢ ἂν ἐκ τούτου οὐδεμία ἐπέρχηται σοβαρὰ βλάβη, διατάσσει τὴν ἀπαγόρευσιν διακατοχικῶν πράξεων εἰς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους καὶ πάντα τρίτον μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου λύσεως τῆς διαφορᾶς κατὰ τὰ πρόσθεν εἰρημῆνα.

3. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰσαγγελέως ἀνακοινοῦται διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ (προκειμένου περὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιβαθίων καὶ χορτολιθαδικῶν ἐδαφῶν) εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ τὴν ἀρμοδίαν Ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἥτις καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἀκριεῖ τήρησιν αὐτῆς.

4. Ἡ παραβίασις τῆς εἰσαγγελικῆς ἀποφάσεως παρ' οἰουδήποτε τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 15 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοσφῶρῳ διαδικασίαν.

Ἄρθρον 23.

1. Ὁ αὐτογνωμόνος ἐπιλαμβανόμενος οἰουδήποτε δημοσίου κτήματος, εὐρισκομένου ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, τιμωρεῖται, διωκόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 15 ἡμερῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον 2.000 δραχμῶν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐπιβολῆς τῶν βαρυτέρων ποινῶν τοῦ νόμου 4092, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τούτου.

2. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ ἀναγνωρίσας μὲν τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, μὴ παραδίδων ὅμως, προκαλούμενος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τὸ κτῆμα ἢ μὴ παραλείπων τὴν κατοχὴν του.

3. Μὲ τὰς αὐτὰς ἐπίσης ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ πωλῶν ἢ ὀπωσθήποτε μεταδιβάλλων τὴν κυριότητα ἢ συνιστῶν ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀλλοτρίου ἀκινήτου πράγματος ἢ ἐκμισθῶν ἢ παρέχων τὴν χρῆσιν ἀκινήτου κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἂν ἐν τῷ σχετικῷ ἐγγράφῳ δὲν γίνη ῥητὴ μνεῖα περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 24.

Πᾶς δύναται ν' ἀναφέρῃ ἐγγράφως τὴν κατοχὴν παρ' οἰουδήποτε δημοσίου κτήματος, δικαιούμενος ἐν περιπτώσει τελεσφόρου καὶ συγκεκριμένης ἀποδείξεως εἰς ἀμοιβὴν ἴσην πρὸς τὸ 1)20 τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον τὸ κτῆμα δὲν ἦτο ὀπωσθήποτε γνωστὸν εἰς τὸ Διαιτησίῳ.

Ἄρθρον 25.

1. Ἄπαντα τὰ ἀκίνητα, ἅτινα εἶναι γνωστὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις τῶν Δημοσίων Κτημάτων) ὡς δημοσία κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων ἢ καταγγέλλονται παρ' ἰδιωτῶν ὡς τοιαῦτα, καταγράφονται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, ἢ ἐ' ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ προβαίνει εἰς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

2. Πρὸς τοῦτο ἐκδίδεται ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητάς, Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἢ ἄλλους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, Εἰρηνοδίκας, ἀξιωματικοὺς ἢ ἄλλα ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, δασονόμους ἢ ἀνωτέρους τούτων δασικοὺς ὑπαλλήλους ἢ γεωπόνους ἢ ἀνωτέρους τούτων γεωργικοὺς ὑπαλλήλους, ὅπως δι' εἰδικῆς ἐνόρκου ἐξετάσεως ἢ ἐξ ἄλλων στοιχείων πληροφορηθῶσι περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ κατέχοντος ἰδιώτου.

Αἱ διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους, ἐφ' ὅσον οὗτοι πα-

ραλείπουν η ἀδικαιολογήτως ἐπιβραδύνουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἐντολῆς.

3. Τὸ πόρισμα τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξετάσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων), εἰσάγεται δ' ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ τὰ ἄρθρον 10 Συμβούλιον, ὅπερ γνωμοδοτεῖ ἂν δέον νὰ προσκληθῇ ὁ κάτοχος εἰς προσαγωγὴν τῶν τίτλων του ἢ νὰ παύσῃ πάσα ἐνέργεια.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων), βάσει τῆς περὶ προσκλήσεως γνωμοδοτήσεως, ἐντέλλεται τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὅπως προσκαλέσῃ τὸν κάτοχον εἰς ὑποβολὴν τῶν τίτλων του ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, ἐπιτιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

5. Τοὺς προσαχθέντας τίτλους ἐφαρμόζει ἐπὶ τόπου ὁ Οἰκ. Ἐφορος ἢ ὁ εἰδικὸς ἐν ἐκάστῃ συγκεκριμένη περιπτώσει ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δημοσίου ὑπάλληλος καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων) μετὰ τῆς γνώμης του περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἢ μὴ τῶν τίτλων ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου καὶ μετὰ πιστοποιήσεως τοῦ φύλακος μεταγραφῶν, ὅτι οἱ τίτλοι εἶναι μεταγεγραμμένοι καὶ ὅτι δὲν ἔχει μεταδιεσθῆ ἢ ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένη ἰδιοκτησία.

6. Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ὀριζομένων ἐπανεισάγεται ἡ ὑπόθεσις μετὰ τῶν τίτλων εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβούλιον, ὅπερ γνωμοδοτεῖ ἠτιολογημένως ἂν ἐκ τῶν τίτλων καὶ ἐν γένει ἐκ τοῦ φακέλου προκύπτει σαφῶς τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, ἂν δὲν παρεγράφη τεύτο καὶ ἂν ὁ κάτοχος εἶναι καλῆς ἢ κακῆς πίστεως.

7. Ἐὰν ἐπὶ καταπατήσεως δημοσίου κτήματος περιλαμβανόντος δασικῆς καὶ μὴ ἐκτάσεις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ ἐπὶ ποίου συγκεκριμένου τμήματος ἐκ τοῦ ὅλου κατεχομένου ἐγένετο ἡ καταπάτησις, βεβαιούται δ' αὕτη μόνον ὡς πλεόνασμα τῶν τίτλων τοῦ κατόχου καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶνε γνωστὸν ἂν ὑφίσταται ἀρμοδιότης τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖοι Γεωργίας Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, συνέρχονται κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἀμφότερα τὰ Συμβούλια ταῦτα ἐν κοινῇ συνεδρίσει καὶ ἐν ἀρτιμελείᾳ πρὸς ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον γνωμοδοτήσεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 26.

1. Πᾶς νομεὺς ἢ κάτοχος δημοσίου κτήματος ἐκ τῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἴτε ἔχων τίτλον εἴτε στερούμενος τοιούτου, πάντως ὅμως νεμόμενος ἢ κατέχων τὸ κτῆμα πρὸ τῆς 16 Μαΐου 1926, δικαιούται, ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δημοσίου τὴν ἐξαγορὰν τούτου ἀντὶ τμήματος ἴσου α') πρὸς τὸ 1/4 τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας του, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο. ἂν ἐν διακοπῆς, πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1900, β') πρὸς τὰ 2/5 τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο, ἂνευ διακοπῆς, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1900 καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1919, καὶ γ') πρὸς τὰ 2/3 τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο, ἂνευ διακοπῆς, ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1920 καὶ μέχρι καὶ τῆς 15 Μαΐου 1926.

2. Ἡ ἐξαγορὰ αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημοσίον. ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν ἤθελεν ἐμπροθέσμως ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν του καὶ ἤθελε συμμορφωθῆ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τάνωτέρω ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸ Δημοσίον ἐξαγορᾶς τὰ ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου, δι' ἃ ἠγγέρθησαν ἤδη παρὰ τούτου ἢ ἤθελεν ἐγερθῆ μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσεως διεκδικητικαὶ ἀγωγαὶ ἢ ἀγωγαὶ περὶ νομῆς,

ἐκκρεμοῦσαι καθ' ὃν χρόνον ἤθελεν ὑποβληθῆ ἢ περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσις.

4. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δικαιούμενοι εἰς ἐξαγορὰν ἀπαλλάσσονται, ἐφ' ὅσον ἤθελε πραγματοποιηθῆ αὕτη, τῆς ὑποχρεώσεως των πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν παράνομον νομὴν ἢ κατοχὴν, ἀποκλειομένης ὅμως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τῆς ἐπιστροφῆς οἰουδῆποτε καταβληθέντος διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ποσοῦ.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 25 καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἐκποιήσεως πρὸς τὸν κάτοχον τῶν μὴ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ κατόχου εἰς τὸ Δημοσίον αὐτούσιον τόσον ποσοστὸν τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένης δασικῆς ἐκτάσεως ὅσον ἀντιστοιχεῖ κατ' ἀξίαν πρὸς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀξίας τῆς ὅλης δασικῆς ἐκτάσεως, ὅπερ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ὑπερχρεοῦτο νὰ καταβάλῃ ὁ κάτοχος ἂν δὲν ἐπρόκειτο περὶ δασικῆς ἐκτάσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἂνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως τὸ μὲν κατὰ τάνωτέρω ἀποδιδόμενον εἰς τὸ Δημοσίον τμήμα τῆς δασικῆς ἐκτάσεως περιέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, ἢ δ' ὑπόλοιπος δασικὴ ἔκτασις παραμένει ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κατόχου.

Ἡ ἐκποίηση πρὸς τὸν κάτοχον τῶν μὴ δασικῶν ἐκτάσεων συντελεῖται μόνον μετὰ τὴν κατὰ τάνωτέρω ἀπόδοσιν πρὸς τὸ Δημοσίον τοῦ ἀνήκοντος τμήματος τῆς δασικῆς ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ περὶ ἐξαγορᾶς αἴτησις, ὀρίζουσα τὴν ἀκριβῆ θέσιν, τὰ ὄρια καὶ τὴν, ὡς ἔγγιστα, ἔκτασιν τοῦ κατεχομένου ἀκινήτου, ὡς καὶ τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του νομῆς ἢ κατοχῆς τοῦ ἀκινήτου, δέον νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸν διορισμὸν ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν ἐκτιμητῶν, οὔτινος τὸ ὄνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις κατοικίας του ἀναγράφονται ἐν τῇ αἰτήσει καὶ ὅστις προσυπογράφει τὴν αἴτησιν, δηλῶν, ἔτι ἀποδέχεται τὴν ἐντολὴν νὰ ἐκτιμῆσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ζητουμένου πρὸς ἐξαγορὰν ἀκινήτου.

2. Αἱ ἐν τῇ αἰτήσει ὑπογραφαὶ τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ ὀριζομένου ἐκτιμητοῦ δέον νὰ ὦσι κεκρωμέναι διὰ τε τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Πρυέδρου Κοινότητος ἢ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄν ὁ αἰτῶν τὴν ἐξαγορὰν ἢ ὁ ὀριζόμενος διὰ τῆς αἰτήσεως ἐκτιμητῆς εἶναι ἀγράμματος, ἡ αἴτησις συντάσσεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ὅποτε ἀντίγραφον αὐτῆς κοινοποιεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου, ἢ ἐνώπιον δύο δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων, βεβαιούντων διὰ τῆς ὑπογραφῆς των καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος τὰς δηλώσεις τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ ἐκτιμητοῦ.

3. Ἡ αἴτησις κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὅστις ὑποβάλλει ταύτην ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων) μετὰ τῆς γνώμης του περὶ τοῦ ἂν πρόκειται περὶ κτήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τοῦ Κράτους καὶ ἂν τοῦτο κατέχεται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος, ὡς καὶ περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἤρξατο ἢ ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του νομῆς ἢ κατοχῆς τοῦ κτήματος.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διαπιστοῦται τὸ νόμιμον ἢ μὴ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως καὶ γίνεται ὑποχρεωτικῶς δεκτὴ αὕτη, ἐφ' ὅσον πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς νομῆς ἢ κατοχῆς τοῦ κτήματος, ἐφ' ὅσον οὗτος συμπίπτει πρὸς τὸν ἐν τῇ αἰτήσει ἀναγραφόμενον τοιοῦτον.

Τέλος διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται καὶ ὁ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ὑποδεικνυόμενος ἐκτιμητῆς, ὅστις πάντως δέον νὰ ἦ ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας

υπηρετουτων δημοσίων υπαλλήλων ή εξ υπαλλήλων τής αρμοδιότητος του Υπουργείου των Οικονομικών, άδιαφύρωσ του άν υπηρετώσιν ούτοι ή μή εις τήν περιφέρειαν τής Οικονομικής Εφορίας.

5. Η κατά τήν προηγουμένην παράγραφον άπόφασις έκδίδεται μετά γνώμην τής Επιτροπής Δημοσίων κτημάτων, κοινοποιείται δε διά του Οικονομικού Εφόρου πρὸς τόν αϊτητάμενον τήν έξαγοράν.

6. Έν περιπτώσει άμφισβήτησεως ὡς πρὸς τὸν χρόνον έναρξεως τής νομής ή κατοχής του κτήματος, παραπέμπεται ή υπόθεσις εις τὸ κατά τὸ άρθρον 10 Συμβουλίου, μετά γνώμην του όποιου άποφαίνεται: ὁ Υπουργὸς των Οικονομικών καθορίζων κατ' έλευθέραν κρίσιν τὸν χρόνον έναρξεως τής νομής ή κατοχής δι' άποφάσεως αὐτου, κοινοποιουμένης κατά τὰς διατάξεις τής προηγουμένης παραγράφου.

Άρθρον 28.

1. Οί έκτιμηταί, καλούμενοι ὑπὸ του Οικονομικού Εφόρου διά τής άστυνομικής Αρχής ή του Προέδρου τής Κοινότητος, προβαίνουν εις καθορισμὸν του είδους του κτήματος, κατά τὰς ἐν παραγράφῳ 3 του παρόντος άρθρου διακρίσεις, και εις έκτίμησιν κατά συνείδησιν τής τρεχούσης αγοράίας αξίας αὐτου, αναφέροντες ἐν τή έκθέσει των περιληπτικῶς τὰ στοιχεία, ἐπὶ τή βάσει των όποιων έσχημάτισαν τήν πεποιθησίν των.

2. Οί έκτιμηταί συντάσσουνι περι του είδους του κτήματος και τής αξίας αὐτου έκθεσιν εις διπλοῦν, ής τὸ μὲν ἐν άντίτυπον λαμβάνει ὁ έκτιμητής του αϊτουόντος τήν έξαγοράν και τὸ παραδίδει εις αὐτόν, τὸ δ' έτερον λαμβάνει ὁ έκτιμητής του Δημοσίου και τὸ παραδίδει εις τὸν Οικονομικὸν Εφόρον, υποβάλλοντα πούτο πρὸς τὸ Υπουργεῖον των Οικονομικών.

Αί διατάξεις του δευτέρου εδαφίου τής παραγράφου 2 του προηγουμένου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και ἐν περικειμένῳ, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὸ του αϊτησαμένου τήν έξαγοράν ὀρισθεὶς έκτιμητής είναι άγρόματός.

3. Έν περιπτώσει διαφωνίας των έκτιμητῶν, ὡς πρὸς τήν τρέχουσαν αγοράίαν αξίαν του κτήματος, αἶρει τήν διαφωνίαν, καθορίζων έγγράφως δι' ήτιολογημένης έκθέσεως του τήν τρέχουσαν αγοράίαν αξίαν του κτήματος ἐπὶ μὲν βοσκοτόπων ή αγόνων εκτάσεων ὁ δασάρχης τής περιφέρειας, ἐπὶ δὲ καλλιεργουμένων εκτάσεων ὁ νομογεωπόνος τής περιφέρειας και ἐπὶ οἰκοπέδων ή οἰουδήποτε άλλου άστικού κτήματος ὁ νομομηχανικός τής περιφέρειας.

Κατά τήν έκτίμησιν ταύτην ὁ άρμόδιος, ὡς άνω, δημοσίως υπάλληλος δύναται οὐ μόνον νά ταχθῆ πρὸς τήν γνώμην του έτέρου των έκτιμητῶν ή νά καθορίσῃ ταύτην μεταξὺ των δύο γνωμῶν τούτων, αλλά και νά καθορίσῃ αξίαν μείζονα ή έλάσσονα τής ὑφ' οἰουδήποτε των έκτιμητῶν καθορισθείσης.

4. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ έκτιμηταί δὲν ήθελον συμφωνήσει και περι του είδους του κτήματος, κατά τὰς ἐν παραγράφῳ 3 του παρόντος άρθρου διακρίσεις, αἶρει τήν διαφωνίαν ὁ οἰκεῖος Δήμαρχος ή Πρόεδρος Κοινότητος, ὅστις διά πράξεώς του, συντασσομένης κάτωθι τής έκθέσεως έκτιμήσεως, προσδιορίζει ὀριστικῶς τὸ είδος του κτήματος, μεθ' ὃ ή έκθεσις διαβιβάζεται πρὸς τὸν κατά τήν προηγουμένην παράγραφον άρμόδιον δημόσιον υπάλληλον, ὅστις και καθορίζει τήν αξίαν του κτήματος.

5. Η έκθεσις των δύο έκτιμητῶν, ἐν περιπτώσει ὁμοφωνίας αὐτῶν, ή ή έκθεσις του κατά τήν παράγραφον 3 άρμόδιου δημοσίου υπαλλήλου, ἐν περιπτώσει διαφωνίας των έκτιμητῶν, ὑπόκειται ὑπὸ τήν έγκρισιν του Υπουργου των Οικονομικών, άποφαινομένου μετά γνώμην τής Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων.

Διά τής άποφάσεως του ταύτης δύναται ὁ Υπουργὸς των Οικονομικών, ήτιολογημένως και ἐφ' ὅσον ἐκ θετικῶν στοιχειῶν ήθελε κρίνει, ὅτι ή προσδιορισθεῖσα διά τής έκθέσεως έκτιμήσεως αξία είναι οὐσιωδῶς έλάσσων τής τρεχούσης αγο-

ραίας αξίας αὐτου, νά μή άποδεχθῆ τήν γενομένην έκτίμησιν του κτήματος και διατάξῃ επανεκτίμησιν αὐτου.

6. Η ὑπὸ του Υπουργου των Οικονομικών διατασσομένη επανεκτίμησις ενεργείται:

α') εις τήν περίπτωσιν, καθ' ἣν τή αρχικὴν έκτίμησιν ἐνήργησαν ἐν ὁμοφωνία οἱ δύο έκτιμηταί, ὑπὸ των δύο τούτων έκτιμητῶν και ἐνός τρίτου, ὅστις ὀρίζεται ὑπὸ του Υπουργου των Οικονομικών και ὀσον πάντως νά ή δημόσιος υπάλληλος και

β') εις τήν περίπτωσιν τής παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου 1) ὑπὸ του κατά τήν παράγραφον ταύτην ενεργήσαντος τήν έκτίμησιν δημοσίου υπαλλήλου, 2) ὑπὸ του κατά τήν παράγραφον 4 του άρθρου 27 ὀρισθέντος ὡς έκτιμητου ἐκ μερῶν του Δημοσίου και 3) ὑφ' ἐνός εἰσέτι δημοσίου υπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ του Υπουργου των Οικονομικών.

Και κατά τήν επανεκτίμησιν ταύτην εφαρμόζονται ὡς πρὸς τήν σύνταξιν έκθέσεως κλπ. αἱ διατάξεις τής παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

7. Εφ' ὅσον κατά τήν ενεργηθεῖσαν επανεκτίμησιν δὲν ήθελον συμφέσει ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι και των τριῶν έκτιμητῶν, θεωρεῖται, ὅτι διεφώνησαν οὔτοι, ἔστω και ἐν συνεσταυτήσθησαν αἱ γνώμαι δύο έκτιμητῶν, ἐν τή περιπτώσει δὲ ταύτη λογίζεται ὡς προσδιορισθεῖσα ὑπὸ των έκτιμητῶν αξία ὁ μέσος ὀρος και των τριῶν γνωμῶν, θεωρουμένων ὡς διαφόρων, ἔστω και ἐν αἱ δύο τούτων συμπίπτωσιν.

8. Η κατά τὰ άνωτέρω προσδιορισθεῖσα κατά τήν επανεκτίμησιν αξία είναι ὑποχρεωτικὴ διά τὸ Δημοσίον.

Άρθρον 29.

1. Η κατά τήν αρχικὴν έκτίμησιν, ἐφ' ὅσον αὕτη ήθελον ἐγκριθῆ ὑπὸ του Υπουργου των Οικονομικών κατά τήν παράγραφον 5 του προηγουμένου άρθρου, προσδιορισθεῖσα αξία ή, ἐν περιπτώσει μή ἐγκρίσεως τής αρχικῆς έκτιμήσεως, ή κατά τήν διεξαχθεῖσαν επανεκτίμησιν προσδιορισθεῖσα αξία του ζητηθέντος πρὸς έξαγοράν κτήματος, γνωστοποιεῖται μερίμνη του Οικονομικού Εφόρου, έγγράφως και ἐπὶ άποδείξει, πρὸς τὸν ζητήσαντα τήν έξαγοράν, καλούμενον συγχρόνως, ὅπως, ἐντός μηνιαίας ανατρεπτικῆς προθεσμίας άρχομένης, ἀπὸ τής πρὸς αὐτὸν γνωστοποιήσεως τής προσδιορισθείσης αξίας του κτήματος, δηλώσῃ ἂν άποδέχεται τήν γενομένην έκτιμησιν και τήν ἐπὶ τή βάσει ταύτης πραγματοποιήσιν τής έξαγοράς.

2. Διά τήν σύνταξιν και κοινοποίησιν τής άπαντήσεως του αϊτουόντος και τήν βεβαίωσιν τής ὑπογραφῆς αὐτου εφαρμόζονται αἱ διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 27.

3. Εφ' ὅσον διά τής έμπροθέσμως κοινοποιηθείσης άπαντήσεως του ὁ ζητήσας τήν έξαγοράν ήθελον άποδεχθῆ τήν γενομένην έκτίμησιν, συντελεῖται ή εκποίησης.

4. Τὸ τίμημα καταβάλλεται εις δέκα ἴσας ετησίως δόσεις ἐντόκως πρὸς 3 ο)ο ετησίως.

Επιτρέπεται προπληρωμὴ των δόσεων, του τόκου ὑπολογιζομένου ἐν τή περιπτώσει ταύτη μέχρι τής ήμέρας τής προπληρωμῆς.

5. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ τίμημα υπερβαίνει τὸ ποσὸν των δραχμῶν 1.000.000, επιτρέπεται, ὅπως ἀντὶ του τιμήματος τούτου ή μέρος αὐτου άποδοθῆ εις τὸ Δημοσίον ὑπὸ του κατόχου μέρος του πρὸς αὐτὸν εκποιουμένου κτήματος, ἀναλογον κατ' αξίαν πρὸς ὀλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον τίμημα ή μέρος αὐτου. Τὸ άποδιδόμενον ἐν τή περιπτώσει ταύτη μέρος του ὅλου κτήματος δέον νά ή αὐτοτελές, ἐπὶ πλέον δὲ και ἄριτον, ἐφ' ὅσον πρόκειται περι οἰκοπέδου.

Διά τήν εξεύρεσιν τής αξίας του άποδιδομένου εις τὸ Δημοσίον μέρος του κτήματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ή ενεργηθεῖσα ήδη κατά τὰ άρθρα 27 και 28 έκτιμήσεως, ἐφ' ὅσον ἄμως ἐκ ταύτης δὲν προκύπτει σαφῶς ή ἀκριβῆς αξία του άποδιδόμενου μέρος του κτήματος ενεργεῖται νέα έκτίμησις του μέρος τούτου κατά τὰ ὡς άνω άρθρα.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον 5 ἀντὶ καταβολῆς δόσις συντελεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς τὴν ἐλευθέραν δὲ κρίσιν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐναπόκειται ἢ ἀποδοχὴ ἢ μὴ τῆς τσαυτῆς ἀντὶ καταβολῆς δόσεως.

6. Ἡ πώλησις ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου γίνεται ἀνευθύνως, τὸ δὲ τίμημα ὀφείλεται καὶ ἐν περιπτώσει ἐννικήσεως τοῦ πωληθέντος ὑπὸ οἰουδήποτε τρίτου.

7. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν συντελεῖται ἡ ἐκποίηση, τὴν ἐκδοσὶν τοῦ πωλητηρίου, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξὶν τῶν δόσεων τοῦ τιμήματός καὶ τὰς συνεπείας τῆς καθυστερήσεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἐκποιήσεως δημοσίων κτημάτων διὰ δημοπρασίας.

8. Συντελουμένης τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 5 ἀποδόσεως μέρους τοῦ κτήματος καὶ ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως τὸ μὲν ἀποδιδόμενον εἰς τὸ Δημόσιον μέρος τοῦ κτήματος περιέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, ἢ δ' ὑπόλοιπος ἔκτασις παραμένει ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κατόχου.

Ἐὰν τὸ ἀποδιδόμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰς τὸ Δημόσιον μέρος τοῦ κτήματος κείται ἐντὸς περιφερείας, ἣτις ἔχει κηρυχθῆ ἀναδασωτέα, ἢ ἀναδάσους θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀρθεῖσα ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀποδοχῆς τοῦ κτήματος ἀντὶ καταβολῆς τιμήματος ἀνευ οἰασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως ἀπαιτουμένης κατὰ τοὺς περὶ δασῶν νόμους.

Ἄρθρον 30.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 26, 27, 28 καὶ 29 δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ διὰ δημοσία κτήματα (πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 26 ἐξαιρουμένων), ὧν ἡ παρά τοῦ αἰτούντος τὴν ἐξαγορὰν νομῆ ἢ κατοχὴ ἤρξατο μετὰ τὴν 15 Μαΐου 1926.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου :

α') ἡ περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσεις δύνανται νὰ υποβληθῆ καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 26 προθεσμίας,

β') ἡ ἐξαγορὰ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον, ἀποφαινομένου περὶ τῆς κατ' ἀρχὴν ἰποδοχῆς ἢ μὴ τῆς περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων,

γ') ἡ τρέχουσα ἀγοραία ἀξία τοῦ κτήματος δύνανται νὰ προσδιορισθῆ καὶ κατ' ἄλλον ἢ τὸν ἐν ἄρθρῳ 28 καθοριζόμενον τρόπον, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ὀριζόμενα ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει,

δ') καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐνεργηθῆ ἐκτίμησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28, τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς εἶναι συμβουλευτικὸν διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν,

ε') τὸ τίμημα καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων. δὲν δύνανται δὲ τοῦτο ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἢ κατώτερον τῶν 2)3 τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ κτήματος καὶ

ς') ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 26 ἀπαλλαγὴ ἢ μὴ τοῦ αἰτούντος τὴν ἐξαγορὰν ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεώς του πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν παράνομον κατοχὴν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφαινομένου μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων καὶ δυναμένου ν' ἀποφασίσῃ καὶ τὴν μὴ ἀπαλλαγὴν ἢ τὴν μερικὴν μόνον ἀπαλλαγὴν.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 26, 27, 28 καὶ 29 δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 26 δικαιούμενοι εἰς ἐξαγορὰν τῶν ὑπ' αὐτῶν νεμομένων ἢ κατεχομένων πρὸ τῆς

16 Μαΐου 1926 δημοσίων κτημάτων δὲν ἤθελον ὑποβάλλει ἐμπροθέσμως τὴν περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσιν των.

Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 26 ἐξαιρούμενα τῆς ἐξαγορᾶς κτήματα, ὡς καὶ τὰ εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν υπαγόμενα κτήματα, ὧν ἡ νομῆ ἢ κατοχὴ ἤρξατο μετὰ τὴν 15 Μαΐου 1926, δύνανται νὰ ἐξαγορασθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26, κατόπιν γνώμης τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, γνωμοδοτούσης :

α') περὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ διὰ τὸ Δημόσιον τῆς τσαυτῆς ἐξαγορᾶς καὶ τῆς καταργήσεως τῆς δίκης,

β') περὶ τοῦ πληρωτέου τιμήματος, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἢ κατώτερον ἐκείνου, ἀνθ' οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαγορασθῆ τὸ κτήμα ὁ κάτοχος αὐτοῦ, ἀν δὲν εἶχεν ἐγερθῆ παρά τοῦ Δημοσίου διεκδικητικὴ ἀγωγή ἢ ἀγωγή περὶ νομῆς καὶ

γ') περὶ ἐφαρμογῆς ἢ μὴ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 26.

Ἡ γνωμοδότησις τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ὑποκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δυναμένου νὰ τροποποιήσῃ αὐτὴν εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ.

5. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 29.

Ἄρθρον 31.

1. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 26 προθεσμίας ἢ, ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 27 αἰτήσεως, παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 29 μηνιαίας προθεσμίας ἢ δηλώσαντος τοῦ αἰτησαμένου τὴν ἐξαγορὰν, ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, δύνανται τὸ Δημόσιον νὰ πωλήσῃ εἰς οἰοδήποτε φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον πᾶν ἀκίνητον κατεχόμενον παρ' οἰουδήποτε καὶ ἀνήκον, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου, γενομένην ἀποδεκτὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸ Δημόσιον ἀντὶ τιμήματος οὐχὶ κατωτέρου ἐκείνου, ἀνθ' οὗ ἐδικαιούτο νὰ το ἀγοράσῃ ὁ κάτοχος.

Εἰς τὸν τοιοῦτον ἀγοραστὴν μεταβιβάζονται καὶ ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου πρὸς λήψιν τῶν εἰσοδημάτων ἢ ἀποζημιώσεων, λόγῳ τῆς παρανόμου κατοχῆς, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο δικαίωμα συναφὲς πρὸς τὸ κτήμα, πλὴν τῶν κατὰ τὸν παρόντα ἢ ἄλλους νόμους εἰδικῶν προνομίων τοῦ Δημοσίου.

2. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ κτημάτων, δι' ἃ ἐκκρεμοῦσι δικαστικοὶ ἀγῶνες, ἢ πώλησις πρὸς τὸν τρίτον γίνεται μετὰ γνώμην τῆς ολομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Συντελουμένης τῆς τοιαύτης πωλήσεως, μεταβιβάζονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν πάντα τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, παραδίδεται δ' ἅμα αὐτῷ ὁ σχετικὸς φάκελλος, εἴτε αὐτούσις εἴτε ἐν ἀντιγράφοις, ἐκδιδομένους δαπάναις τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἡ δίκη συνεχίζεται ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, τιθεμένου τοῦ Δημοσίου ἐκτὸς δίκης.

Ἄρθρον 32.

1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀγορασταὶ ὀφείλουσι τὸ τίμημα καὶ καταβάλλουσι τοῦτο εἴτε ὀλόκληρον εἴτε εἰς ἐτησίαις δόσεις, μέχρι δέκα τὸ πολὺ.

Ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ ἐπιτρέπεται μόνον ἐάν, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ τιμήματος, ἤθελε παρασχεθῆ ἐπαρκὴς προσωπικὴ ἢ πραγματικὴ ἐγγύησις. Περὶ τοῦ εἶδους τῆς ἐγγυήσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτησίων δόσεων ἀποφαινεται, ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 31 μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς δὲ τὴν περὶ

πωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μετὰ γνώμην τῆς ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 29 ἔχουσιν ἐφαρμογήν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 31 πωλούμενων κτημάτων.

Ἄρθρον 33.

1. Ὃπου τῶν ἄχρι τοῦδε καιμένων διατάξεων ἡ τοῦ παρόντος γίνεται μνεῖα περὶ καταβολῆς συμβατικοῦ τόκου ἐπὶ τῶν δόσεων τιμήματος ἐκποιηθέντος κτήματος τοῦ Δημοσίου, τὸ δ' ἐπιτόκιον δὲν ἔχει καθορισθῆ ἢ ἔχει ὀρισθῆ μείζον τοῦ 7 ο)ο ἐτησίως, ὀφείλεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς τόκος 7 ο)ο ἐτησίως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συντελεσθείσας ἐκποιήσεις, ἀλλὰ μόνον προκειμένου περὶ δόσεων μὴ καταβληθειῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 34.

1. Τὸ ἄρθρον 123 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11 Νοεμβρίου 1929 «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» καταργεῖται.

2. Ἀκίνητα, ἐγκαταλελειμμένα παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν καὶ μὴ διαχειριζόμενα παρ' αὐτῶν οὐδὲ δι' ἀντιπροσώπων, καταλαμβάνονται παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ διαχειρίζονται παρ' αὐτοῦ ὡς διοικητοῦ ἄλλοτρίων.

3. **Ἡ κατάληψις γίνεται διοικητικῶς διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένου ὑφ' ἐνὸς δημοσίου υπαλλήλου, λαμβάνοντος πρὸς τοῦτο ἐιδικὴν ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων) καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀρμοδίας Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ὀριζομένου ἀστυνομικοῦ ὄργάνου.**

4. Ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι γνωστός εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, περίληψις τοῦ πρωτοκόλλου καταλήψεως τοῦ ἀκινήτου ὡς ἐγκαταλελειμμένου, ἀναφέρεισα καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἰδιοκτήτου, καταχωρεῖται εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν καὶ εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐπιμελεῖα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποπελεῖ δὲ πλῆρη ἀπόδειξιν περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διοικητοῦ ἄλλοτρίων.

5. Ἡ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἀπόδειξις τοῦ καταληφθέντος κτήματος γίνεται, κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ, κοινοποιουμένη πρὸς τὸ Δημόσιον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 10 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

6. Εἰς τὸν ἀναλαμβανόντα τὸ ἀκίνητόν του ἰδιοκτήτην ἀποτίθενται, κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ 5 καθοριστέον διαδικασίαν, καὶ τὰ εἰσπραχθέντα τυχόν παρὰ τοῦ Δημοσίου μισθώματα, μειούμενα κατὰ τὰς γενομένας δαπάνας καὶ κατὰ 20 ο)ο λόγῳ ἐξόδων διαχειρίσεως.

7. Ἐάν ἀπορριφθῇ ἡ αἰτήσις τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ δὲν ἐκδοθῇ ἀπόφαισις τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου, ταχθείσης, κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 11, προθεσμίας δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν δι' αἰτήσεώς του, ὑποβαλλομένης πρὸς τὸν ἀρμοδίον, ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, Πρόεδρον Πρωτοδικῶν.

8. **Μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταλήψεως κτήματος ὡς ἐγκαταλελειμμένου, τὸ δικαίωμα κυριότητος ἀποσβέννεται καὶ ἡ κυριότης τοῦ ἀκινήτου περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.**

9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογήν καὶ ἐπὶ ἐγκαταλελειμμένων ἀκινήτων, καταληφθέντων παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως ταύτας ἢ μὲν ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξάμηνος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς

ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἂν πρὸ αὐτῆς ὑπεβλήθη ἢ περὶ ἀποδόσεως τοῦ ἀκινήτου αἰτήσις, ἢ δὲ κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπόδειξις τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος δὲν συντελεῖται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρὸ τῆς παρόδου πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

10. Αἱ περὶ ἀποδόσεως ἀκινήτων διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογήν ἐπὶ κτημάτων, περὶ ὧν προνοεῖ ὁ ὑπ' ἀριθ. 735 (1931) Ἀναγκαστικὸς νόμος.

Ἄρθρον 35.

Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ρυθμιζόμενας δίκας τοῦ Δημοσίου εὐδεμία ἀπολύτως τρέχει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν προθεσμία εἰς βάρους τοῦ Δημοσίου οὔτε διὰ τὴν ὑπὸ τούτου, ὡς τρίτου, ἀσκήσιν δηλώσεων οὔτε διὰ τὴν ἔγερσιν ἀγωγῶν, παρεμβάσεων καὶ προσπεκίλησεων οὔτε τέλος διὰ τὴν ἀσκήσιν οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου ἢ ἐξέτασιν μαρτύρων, πᾶσα δὲ τοιαύτη προθεσμία, ἀρξαμένη πρὸ τῶν διακοπῶν, ὡς καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἀναστέλλονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν. Ἐξαιρετικῶς ἢ πρὸ τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐξέτασις μαρτύρων δύναται νὰ συνεχισθῇ καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς μόνον ἂν αἰτησῆται τοῦτο τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 36.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλην τῶν ἄρθρων 25. εἰς 32, ἔχουσιν ἐφαρμογήν καὶ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνηκόντων μὲν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον, διαχειριζομένων ὅμως δυνάμει ἐιδικῶν διατάξεων ὑπὸ νομικῶν προσώπων.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλην τῶν ἄρθρων 25 εἰς 32, ἢ τινὲς μόνον τούτων ἔχουσιν ἐφαρμογήν καὶ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνηκόντων μὲν κατὰ κυριότητα, ὀριστικὴν ἢ μετακλητὴν, εἰς νομικά πρόσωπα, ὀριζόμενα διὰ τῶν ὡς ἄνω Βασ. Διαταγμάτων, παραχωρηθέντων ὅμως εἰς τὰ νομικά ταῦτα πρόσωπα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ αὐτῶν.

3. Ἐφ' ὅσον ἦμελον ἐκδοθῇ τὰ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον Β. Διατάγματα, ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅστις ἀσκαί ἐποπτεῖται ἢ ἐλεγχον ἐπὶ τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου, ἐπεκτείνονται ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀκινήτων κτημάτων καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 25 εἰς 32 τοῦ παρόντος νόμου εἴτε ὡς αὗται ἔχουσιν εἴτε καὶ τροποποιούμεναι ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαδικασίαν ἐκποιήσεως ἐιδικῶς καὶ μόνον τῶν κτημάτων τούτων, τῆς τροποποιήσεως ταύτης δυναμένης νὰ γίνῃ εἴτε ὁμοιόμορφως δι' ἅπαντα τὰ κτήματα ταῦτα εἴτε καὶ διαφεροτρόπως δι' ἐκάστην κατηγορίαν αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀκινήτων κτημάτων.

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἄρθρον 215 τοῦ νόμου 4173 (δασικοῦ κώδικος), ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἄρθρων 61 τοῦ νόμου 4687 καὶ 12 τοῦ νόμου 5698, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 215.—1. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα νομῆς δι' ἐκχερσώσεως, ὑλοτομίας, σπορᾶς ἢ οἰασδῆποτε ἄλλης πράξεως ἐπὶ δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἀνηκόντων εἰς ἰδρύματα ἐν γένει δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, χροτολιθαστικῶν ἐδαφῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν λιβαθίων.»

«2. Κατὰ τοῦ ἐπιχειροῦντος τὰς ἀνωτέρω παρανόμους πράξεις συντάσσεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου ἢ προϊσταμένου δασονομείου ἢ κατ' ἐντολὴν τούτων ὑπὸ κτωτέρων δασικῶν υπαλλήλων πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβελῆς, κοινοποιούμενον πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θεωρεῖται ὅτι ἀπεδέχθη ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ὁμολογῶν τὴν ἐπὶ τοῦ δάσους κυριότητα καὶ νομῆν τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐν παραγρ. 1 νομικῶν προσώπων, ἐάν

έντος προθεσμίας 15 ημερών μη παρεκτεινομένης λόγω αποστάσεως δὲν ἀσκήσῃ ἀνακοπήν κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου.»

«3. Ἡ ἀνακοπή ἀσκείται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ ἀντιγράφον μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν κοινοποιεῖται ἐκτός τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον Δασάρχην ἢ προϊστάμενον δασονομείου, συζητεῖται δὲ μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της.»

«4. Ἡ ἀνακοπή δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διοικητικοῦ πρωτοκόλλου ἀποβολῆς, δύναται ὅμως ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν αἰτήσῃ τοῦ ἀνακόπτοντος νὰ ἀναστειλῇ διὰ πράξεώς του τὴν ἐκτέλεσιν μέχρις ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς.»

«5. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπόφασις δὲν κωλύει τὴν ἀσκῆσιν τῶν ἐκατέρωθεν δικαίων κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.»

Ἄρθρον 38.

1. Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων καθορίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἄμα τῇ παρελεύσει τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1938.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, I. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, I. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΛΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1938.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1340. 1938

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ὁργάνωσις Ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Δημοσίων Κτημάτων ἀποτελεῖται ἐφεξῆς:

α') ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐνόχου Νομικοῦ Συμβούλου, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,

β') ἐξ ἐνόχου Ἀντιπροέδρου ἢ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, ὑφ' οὗ ὀρίζεται ἐπίσης καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος,

γ') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Συγκοινωνίας Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἐργῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

δ') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

ε') ἐξ ἐνόχου Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου δ' ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐτέρου Διευθυντοῦ τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ὀριζομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον,

στ') ἐξ ἐνόχου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Γεωργίας, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀναπληρουμένου δ' ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐτέρου Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργεῖου, ὀριζομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ

ζ') ἐξ ἐνόχου Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀναπληρουμένου δ' ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐτέρου Διευθυντοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐν περιπτώσει συγχρόνου ἀπουσίας τοῦ τε Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προεδρεύει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ τυχὸν παριστάμενος ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου Νομικὸς Σύμβουλος, ἀπόντος δὲ καὶ τούτου ὁ ἐκ τῶν λοιπῶν, ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, μελῶν αὐτῆς ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμιον ὁ ἀρχαιότερος.

3. Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ὡς Εἰσηγητῆς ἄνευ ψήφου ὁ ἀρμόδιος, ἀκαλόγως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος, Τμήματάρχης τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, χρέη δὲ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν Εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, ὀριζόμενος ἐκάστοτε μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προεδρευόντος.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δ' ὅποτεν ἤθελεν ἢ ἰδίᾳ ἀποφασίσῃ ἢ ἤθελε κληθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Εἰς τὰ μέλη, τοὺς Εἰσηγητὰς καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀμοιβὴ δραχμῶν 200 δι' ἕκαστον κατὰ συνεδρίασιν καὶ μέχρις ἐξ συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶσα ἢ κατὰ τὰς ἀρχὴς τοῦδε κειμένης διατάξεις ἀρμοδιότης τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Δικαστικοῦ Τμήματος ἀσκήσεται ἐφεξῆς ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν τοποθετεῖται εἰς τῶν Παρέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, παρ' αὐτῷ δὲ τοποθετοῦνται δύο Εἰσηγηταὶ Δικαστικῶν Ὑποθέσεων.

3. Ἡ τοποθέτησις τοῦ τε Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Εἰσηγητῶν Δικαστικῶν Ὑποθέσεων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

4. Ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου προΐσταται τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει Εἰσηγητῶν Δικαστικῶν Ὑποθέσεων ὡς καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

5. Τόσον ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὅσον καὶ οἱ παρ' αὐτῷ Εἰσηγηταὶ Δικαστικῶν Ὑποθέσεων ἀποτελοῦσι προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, τὰ καθήκοντα δὲ καὶ δικαιώματα τούτων ὡς καὶ τὰ τῆς ἀναπληρώσεως

αὐτῶν, καθορίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

6. Βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐξ ἀκολούθων ἢ γραφείων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρίζεται ἐκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος, καὶ ἐνὸς κλητῆρος τοποθετεῖται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ παρὰ τῆ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο λαμβάνεται ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων.

7. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλουσιν ἰσχύσει ἀπὸ τῆς τοποθετήσεως παρὰ τῆ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, μέχρι τῆς τοποθετήσεως τοῦ ὁποῦ διατηρεῖται προσωρινῶς τὸ παρὰ τῆ αὐτῆ Διευθύνσει Δικαστικὸν Τμήμα, ἢ δὲ σχετικῆ ὑπηρεσία ἐξακολουθεῖ διεξαγομένη ὡς μέχρι τοῦδε.

Μετὰ τὴν παρὰ τῆ ὡς ἄνω Διευθύνσει τοποθέτησιν Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου παύει λειτουργεῖν τὸ παρὰ τῆ αὐτῆ Διευθύνσει Δικαστικὸν Τμήμα, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ διατίθεται εἰς ἐνίσχυσιν τῶν λοιπῶν Κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας) προστίθενται 1) πέντε (5) θέσεις «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» β' ἢ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, 2) ἑπτὰ (7) θέσεις φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Ὑπουργικοῦ ἀρχικλητῆρος ἢ κλητῆρος α' τάξεως καὶ 3) δύο (2) θέσεις κλητῆρων α' τάξεως.

2. Ἐκ τῶν θέσεων τούτων αἱ μὲν δύο (2) θέσεις «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» β' ἢ α' τάξεως διατίθενται διὰ τὴν ἰδρύσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου Τμημάτων «Κτηματικῶν Ὑποθέσεων Δημοσίων» παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεις Μακεδονίας καὶ Θράκης, αἱ δὲ λοιπαὶ διατίθενται διὰ Β. Διατάγματος εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Καταργοῦνται τρεῖς (3) θέσεις Εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων α' ἢ β' τάξεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μέχρις ὅμως τῆς πληρώσεως τῶν κατὰ τὴν παράγραφο 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θέσεων «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ἐπιτρέπεται, ὅπως ὑπηρετωσὶν ἰσάριθμοι πρὸς τὰς κενὰς ἐκ τῶν θέσεων τούτων ὑπερετωσὶν ἰσάριθμοι πρὸς τὰς κενὰς ἐκ τῶν θέσεων τούτων ὑπεράριθμοι Εἰσηγηταὶ ἢ Γραμματεῖς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 155 τοῦ ἔτους 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προβλεπομένη προθεσμία διαρκείας τῆς συμβάσεως τοῦ παρὰ τῆ Γενικῆ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπηρετοῦντος ὑπαλλήλου τῆς τῶς Ὑπηρεσίας Ἑλληνοβουλγαρικῆς Μεταναστεύσεως θεωρεῖται σιωπηρῶς παραταθείσα μέχρι τέλους Ἰουνίου 1938, συμφώνως πρὸς τοὺς ἔτους τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συνεχίσεως τοῦ ἔργου τῆς διαλυθείσης Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῆ Μ.Ε.Ε.Μ.». Ὁ ἄνωτέρω δύναται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας νὰ διαορισθῆ εἰς κενὴν θέσιν κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ βαθμῶ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως.

5. Ὁ Διευθυντῆς Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς τούτου μετέχει ἐφεξῆς ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ὡς μόνιμον αὐτοῦ μέλος.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς «Ἐλεγκτὴν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» β' τάξεως προάγεται ὁ κεντημένος τὰ προσόντα προαναωνῆς εἰς θέσιν

Τμηματάρχου β' τάξεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, προτιμωμένων, ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῆ οὗτοι ἱκανοί, τῶν κεντημένων διετῆ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν παρὰ τῆ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

2. Εἰς «Ἐλεγκτὴν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» α' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ διετίαν ὑπηρετήσας εἰς θέσιν «Ἐλεγκτοῦ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» β' τάξεως ἢ ἄλλην ὁμοβάθμιον ὀργανικὴν θέσιν.

3. Ὁ κατὰ τ' ἄνωτέρω ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας διὰ τὴν εἰς τὰς ὡς ἄνω θέσεις προαγωγὴν προσαυξάνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 529 (1937) Ἀναγκαστικοῦ νόμου.

4. Οἱ «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ἐξομοιοῦνται κατὰ πάντα πρὸς Τμηματάρχας τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ ὑπηρεσία δ' εἰς τὰς θέσεις τούτων θεωρεῖται ὡς πρὸς τὰ προσόντα καταλήψεως ἄνωτέρων θέσεων ὡς ὑπηρεσία εἰς θέσιν Τμηματάρχου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Οἱ «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» τοποθετοῦνται παρὰ τῆ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσει διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ ὑπηρεσία τούτων παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσει δὲν δύναται ἐκάστοτε νὰ διαρκῆ πέραν τῆς τριετίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὁποίας οἱ ὑπηρετοῦντες παρὰ Γενικαῖς Διοικήσει «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ἀντικαθίστανται ὑποχρεωτικῶς δι' ἑτέρων τοιούτων, ὑπηρετοῦντων παρὰ τῆ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἐπιτρέπεται μετάθεσις «Ἐλεγκτοῦ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» εἰς κενὴν θέσιν Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

7. Οἱ παρὰ τῆ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοποθετούμενοι «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ἔχουσιν ὡς κύριον αὐτῶν καθήκον τὴν ἐπιτόπιον ἐξακρίβωσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν ἀνηκόντων τῷ Δημοσίῳ κτημάτων ὡς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐν γένει τῶν παρὰ ταῖς Οἰκον. Ἐφορίαις ἐκκαθαυμένων κτηματικῶν ὑποθέσεων τοῦ Δημοσίου.

Τοιαῦτα καθήκοντα δύναται ν' ἀνατίθενται καὶ εἰς τοὺς παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσει τοποθετούμενους «Ἐλεγκτὰς Κτηματικῶν Ὑποθέσεων».

Εἰδικώτερον τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ὀρίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Φύλαξ Δημοσίων Κτημάτων ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς κλητῆρος α' τάξεως διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ὁ γνωρίζων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ μὴ ὑπερβάς τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2. Οἱ φύλακες Δημοσίων Κτημάτων προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ ἀποδοχὰς Ὑπουργικοῦ ἀρχικλητῆρος μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν κλητῆρος α' τάξεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Οἱ φύλακες Δημοσίων Κτημάτων τοποθετοῦνται εἴτε παρὰ τῆ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσει εἴτε παρὰ ταῖς Οἰκον. Ἐφορίαις τοῦ Κράτους. Ἡ τοποθέτησις τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Εἰς ἅς Οἰκονομ. Ἐφορίας δὲν ὑπηρετοῦσι φύλακες Δημοσίων Κτημάτων δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ν' ἀνατίθενται εἰς τοὺς κλητῆρας τῶν

Οικονομικῶν Ἐφοριῶν πλὴν τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων καὶ καθήκοντα φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτως ἐκπληρούντων καθήκοντα φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων κλητῆρων Οἶκον. Ἐφοριῶν δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτερός τῶν δέκα (10).

6. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων ὀρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

7. Εἰς τοὺς φύλακας Δημοσίων Κτημάτων καὶ τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου κλητῆρας Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καταβάλλονται ἔξοδα κινήσεως, ὀριζόμενα κατ' ἀποκοπὴν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας δι' ἀπόφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν, μὴ δυνάμενα δὲ νὰ ὑπερβῶσι τὰς δραχμὰς εἴκοσι (20) ἡμερησίως.

8. Καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διὰ τῶν ἄχρι τοῦδε κειμένων διατάξεων συνεστημένοι εἴτε παρὰ τῆς Κεντρικῆς ἢ Ἐξωτερικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε παρὰ τῶν Κτηματικῶν Γραφείων Θεσσαλονίκης εἴτε παρὰ ταῖς Οἰκονομ. Ἐφορίας τοῦ Κράτους θέσεις μονίμων ἢ ἐκτάκτων κτηματοφυλάκων.

Οἱ κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ἔξ μονίμου κτηματοφύλακος κατάλαμβάνουσι αὐτοδικαίως ἰσαρίθμους ἐκ τῶν διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 συνιστωμένων θέσεων φυλάκων δημοσίων κτημάτων, διατηροῦσι δ' ἐξαιρητικῶς τὸν, ὃν ἤδη κέκτονται, βαθμὸν καὶ μισθόν.

Ὁ κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετῶν ἐκτακτος κτηματοφύλαξ μονιμοποιεῖται εἰς τὴν ἐξδύμην τῶν συνιστωμένων θέσεων φυλάκων δημοσίων κτημάτων ἐπὶ ἐκθρομῆς καὶ ἀποδογαῖς κλητῆρος α' τάξεως, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῆ ἰκανὸς πρὸς μονιμοποίησιν δι' ἀπόφάσεως τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἄλλως ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

9. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων ὡς καὶ οἱ φύλακες Δημοσίων Κτημάτων ὑπάνονται ἐφεξῆς ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν, τοποθέτησιν, μεταθέσιν, προαγωγὴν, ἀσκήσιν ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἀπόλυσιν καὶ πάντα ἐν γένει τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ὑπάλληλιν αὐτῶν κατάστασιν ὑπάλληλα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς περιπτώσιν μεταβολῆς διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τῆς ἀρμοδιότητος τῶν παρὰ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν Τμημάτων ἢ καταγωγῆσεως τινῶν τούτων, ἀντὶ τῶν Τμηματικῶν ὀρισμένων Τμημάτων, οἵτινες κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις μετέχουσι διαφόρων Ἐπιτροπῶν, θέλουσι μετέγει τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἕτεροι Τμηματάρχαι τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν, δύναται ὀρισμένα ἢ καὶ ἅπαντα ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀρισταμένου Ζ' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν ἐν Ἀθήναις Οἶκον. Ἐφοριῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς ἅς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Ἐπιτροπὰς μετέχει ἄγοι τοῦδε ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ζ' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων ἢ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος τούτου θέλουσι μετέγει ὁ προϊστάμενος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁποίας θέλει ὑπαχθῆ τὸ σχετικὸν ἀντικείμενον ὑπηρεσίας, ἢ ὑπάλληλοι τῆς Οἶκον. Ἐφορίας ταύτης.

Ἄρθρον 7.

1. Παρὰ τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν ἐκάστης τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Μακεδονίας καὶ Θράκης συνιστᾶται Τμήμα «Κτηματικῶν Ἐπιτροπῶν Δημοσίων», εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ διαχείρισις, ἐκμετάλλευστις, διατήρησις τῆς

κατοχῆς καὶ ἐκποίησης κτημάτων ἐν γένει τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ὑπηρεσία σχετιζομένη πρὸς τὰ κατὰ τὰς ἐκδοτοτε ἰσχυούσας διατάξεις ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὰντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Τμημάτων τούτων, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν προϊσταμένων αὐτῶν καὶ τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τούτων ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος καθορίζονται λεπτομερέστερον διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

Διὰ τῶν ὡς ἄνω Β. Διαταγμάτων δύναται, κατὰ τροποποίησιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων, νὰ ὁρισθῆ, ὅτι εἰς ἅς περιπτώσεις ἐπὶ ἀντικείμενων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφαίνεται ἄγοι τοῦδε ὁ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εἰς τινὰς ἄλλους τούτων θέλει ἐφεξῆς ἀποφασίζει ὁ ἀσπίδιος Ἐπιτροπῶν—Γενικὸς Διοικητῆς ἀνευ γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ὅπου ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτεῖται τοιαύτη, ἢ καὶ μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς, ἢ ἡ σύνθεσις ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτῆς θέλουσι καθορισθῆ διὰ τῶν αὐτῶν Β. Διαταγμάτων.

3. Προϊστάμενοι τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Τμημάτων παρὰ ταῖς ὡς ἄνω Γενικαῖς Διοικήσεις τοποθετοῦνται ἐκάστοτε δύο τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ἐπιτροπῶν». Ἡ τοποθέτησις τούτων γίνεται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν ὡς ἄνω Τμημάτων λαμβάνεται ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε παρατηρουμένων ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας ἐκ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, Κεντρικῶν ἢ περιφερειακῶν, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν ὑποσυντάκτων παρὰ τῆς οἰκείας Γενικῆς Διοικήσεως ἢ ταῖς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμέναις οἰκονομικαῖς ὑπηρεσίαις, οἵτινες ἀποσπῶνται παρὰ ταῖς ὡς ἄνω τμήματι ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον ἢ καὶ ἐπ' ἀόριστον δι' ἀπόφάσεως τοῦ Ἐπιτροπῶν—Γενικοῦ Διοικητοῦ μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Οἱ οὕτως ἐν ἀποσπᾶσει ὑποσυντάκτες ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ θεωροῦνται διὰ τὸν καθοριστὸν τοῦν καταβλητέων αὐτοῖς ἐπιδόματος πόλεως ὡς ὀριστικῶς τοποθετημένοι ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

5. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν, δύναται νὰ συσταθῆ Τμήμα «Κτηματικῶν Ἐπιτροπῶν Δημοσίων» καὶ παρὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, τοποθετουμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς ποιιστομένου τοῦ Τμήματος τούτου ἐνδὲ εἰσέτι «Ἐλεγκτοῦ Κτηματικῶν Ἐπιτροπῶν», ὅποτε οἱ παρὰ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν τοποθετούμενοι «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ἐπιτροπῶν» θέλουσι περιορισθῆ εἰς δύο.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλουσι ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ ὡς ἄνω συσταθησόμενον Τμήμα.

Δι' ὁμοίου Β. Διατάγματος δύναται νὰ καταργηθῆ τὸ Τμήμα τοῦτο, ἀξαναμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκ νέου εἰς τρεῖς τῶν παρὰ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ἐπιτροπῶν τῶν Οἰκονομικῶν τοποθετουμένων «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ἐπιτροπῶν».

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης ὡς καὶ αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ καταργοῦνται, πάντα δὲ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τμήματος «Κτηματικῶν Ἐπιτροπῶν Δημοσίων» παρὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, ὁ προϊστάμενος τοῦ ὁποίου ἀσκέει ἐφεξῆς πᾶσαν τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμοδιότητα τοῦ προϊσταμένου τοῦ καταργουμένου Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν

Οικονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύνανται ὀρισμένα ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ καταργουμένου Κτηματικῶν Γραφείου Θεσσαλονίκης νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα μιᾶς ἢ πλείονων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Οἶκον. Ἐφοριῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς ἃς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Ἐπιτροπὰς μετεῖχεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ καταργουμένου Κτηματικῶν Γραφείου Θεσσαλονίκης θέλει μετέχει ὁ προϊστάμενος τῆς Οἶκον. Ἐφορίας, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁποίας θέλει ὑπαχθῆ ἡ σχετικὸν ἀντικείμενον ὑπηρεσίας.

2. Ὁ ἤδη ὑπηρετῶν ὡς Διευθυντὴς τοῦ καταργουμένου Κτηματικῶν Γραφείου Θεσσαλονίκης καταλαμβάνει αὐτοδικαίως μίαν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου συνιστωμένων θέσεων «Ἐλεγκτικῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων», ἀναλαμβάνει δ' αὐτοδικαίως ἐπίσης, προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς ὀριστικῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 4, τοποθετήσεως αὐτοῦ, τὴν διεύθυνσιν τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας τμήματος «Κτηματικῶν Ὑποθέσεων Δημοσίου».

Ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ καταργουμένῳ Κτηματικῷ Γραφίῳ Θεσσαλονίκης ὑπηρετῶν μόνιμος γραφεὺς μετατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ὁμοίθετον κενὴν θέσιν ἐφοριακοῦ γραμματέως β' τάξεως, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ὑφίσταται κενὴ τοιαύτη θέσις, μετατίθεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς ὑπεράριθμος, μὴ συμπληρουμένης τῆς πρώτης κενωθησομένης θέσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδοθησομένου Βασ. Διατάγματος ἀπαγορεύεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτων ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεσι ὀριοδεικτῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

2. Ὡσαύτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονολογίας καταργοῦνται πᾶσαι αἱ ἄχρι τούδε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προσλήψεως ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον ἐκτάκτων ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσεσι τεχνικῶν ἢ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Κτημάτων, Κεντρικῆν ἢ Ἐξωτερικῆν.

3. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἐκτακτοὶ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσεσι ὀριοδεῖται ἢ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρετῶν τῆς τε Κεντρικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων, πλὴν τῶν ἐκτάκτων Μηχανικῶν τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων καὶ τῶν ἐκτάκτων κτηματοφυλάκων, μονιμοποιῶνται εἰς ἀναλόγους πρὸς τὰ οὐσιαστικὰ αὐτῶν προσόντα καὶ κενὰς κατὰ προτίμησιν θέσεις ἐφοριακῶν γραμματέων α' ἢ β' τάξεως ἢ γραφέων α' ἢ β' τάξεως, ταξινομῶν ἢ κλητῆρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἂν εἴη δὲν κέκτηνται τὰ διὰ τὰς, εἰς ἃς μονιμοποιήθησονται, θέσεις ἀπαιτούμενα τυπικὰ προσόντα.

Ἡ μονιμοποίησις τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται κενὰ εἰς τὰς ὡς ἄνω ὀριζόμενας θέσεις ἢ οἱ κρινόμενοι δὲν θεωροῦνται κατάλληλοι διὰ τὰς, εἰς ἃς τὰ κενὰ, θέσεις, θεωροῦνται ὅμως κατάλληλοι δι' ἑτέρας ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων θέσεων, εἰς ἃς δὲν ὑπάρχουσιν κενὰ, ἐπιτρέπεται ἡ μονιμοποίησις τῶν ὡς ὑπεράριθμων εἰς τὰς, δι' ἃς κρίνονται κατάλληλοι, θέσεις, μὴ συμπληρουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ δημιουργουμένων κενῶν μέχρι πλήρους ἐξαντήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπεράριθμων.

5. Οἱ, περὶ τῶν μερισμῶν τὸ παρὸν ἄρθρον, ὀριοδεῖται ἢ ἄλλοι ἐκτακτοὶ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσεσι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρετῶν διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι οὗ κριθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. ἂν τυγχάνωσιν ἢ μὴ μονιμοποιητέοι, μετὰ δὲ τὴν πάροδον τοῦ κατὰ τὴν παράγρα-

φον 3 διμήνου χρονικοῦ διαστήματος καὶ ἐφόσον ἤθελον κριθῆ ὡς μὴ μονιμοποιητέοι, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρόσληψις ἐκτάκτων, ἐπὶ συμβάσει ὀρισμένης χρονικῆς ἰσχύος, τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτάκτων τούτων ὑπαλλήλων, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τούτων, αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν, τακτικαὶ ἢ πρόσθετοι, τὰ προσόντα, ἅτινα δεόν νὰ κέκτηνται οὗτοι, τὰ τοῦ χρόνου ἰσχύος τῶν σχετικῶν συμβάσεων, τὰ τῆς ἀνανεώσεως ἢ μὴ τῶν συμβάσεων τούτων, τὰ τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐκτακτον προσωπικὸν τοποθετοῦνται καὶ μετατίθενται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεις εἴτε τέλος παρὰ ταῖς Οἰκονομικαῖς Ἐφορίας τοῦ Κράτους.

8. Ὁ διορισμὸς, ἡ τοποθέτησις, μετᾶθεσις, ἀσκήσις πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἀπόλυσις καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ζητήματα τὰ σχετίζοντα πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν κατάστασιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 6 ἐκτάκτου προσωπικοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ὡς ἄνω ἐκτακτον προσωπικόν, ἐξερχόμενοι τῆς ἔδρας τῶν δι' ὑπηρεσίαν ἢ μετατιθέμενοι, δικαιούνται τὸν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καταβαλλομένων εἰς τοὺς μόνιμους δημοσίους ὑπαλλήλους ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ἐκάστῃ ἐν τῇ συμβάσει.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 7)12 Μαΐου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2085 κλπ.» Ἐπιτροπῆ, ἀποκαλουμένη ἐφεξῆς «Ἐπιτροπῆ καθορισμοῦ τῶν ὀρίων τοῦ αἰγιαλοῦ», ἀποτελεῖται :

α') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν προϊστάμενου τῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

β') ἐξ ἐνὸς τῶν τμηματορχῶν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ

γ') ἐξ ἐνὸς τῶν μόνιμων ἢ ἐκτάκτων μηχανικῶν ἢ ἄλλων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ δύο τελευταῖα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δι' ὁμοίαν ἀποφάσεων ὀρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν λαμβανόμενοι ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω προσώπων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ ἐγκριθῆ ἢ πρὸς τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπῆς ἢ εἰς μόνον τὸν προϊστάμενον τῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας πληρωμῆ, πλὴν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, καὶ προσθέτου ἀποζημιώσεως ὀριζομένης κατὰ χιλιομέτρον ἐκτελουμένης ἐργασίας καὶ μὴ δυναμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῆ τὰς δραχμὰς 12.000 ἐτησίως δι' ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης δαπάνης ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἰσχυόντων ἐκάστῃ νόμων περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, περὶ στεγασεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ περὶ ἄλλων θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τροποποιήσεις κειμένης νομοθεσίας περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, περί στεγασεως δημοσίων υπηρεσιών κλπ.

"Άρθρον 11.

§ 1. Τὸ ἐδάφ. 5 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» λαμβάνει ἐφεξὲς τὸν ἀριθμὸν 6, προστίθεται δὲ πρὸ αὐτοῦ νέον ἐδάφιον ὑπὸ ἀριθμὸν 5. ἔχον οὕτως:

«5. Ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου, ὧν ἡ ἐτήσια πρόσοδος οὐδέποτε ὑπερέβη κατὰ τὸ παρελθόν τὰς τέσσαρας χιλιάδας (4.000) δραγμῶν, δύνανται, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, νὰ ἐκμισθῶνται ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν».

§ 2. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τοῦτο τροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 12 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5234, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν, θεόν:

α') νὰ προσαγάγῃ γραμμάτιον παρακαταθήκης χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου τῷ ἐνὶ δεκάτῳ τοῦ ἐλαχίστου ὄρου προσφορᾶς ἢ, ἐν περιπτώσει ἐπαναληπτικῆς δημοπρασίας, ἴσου τῷ ἐνὶ δεκάτῳ τῆς ἐπιτευχθείσης κατὰ τὴν ἀκυρωθείσαν δημοπρασίαν προσφορᾶς ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῆς δι' ἴσον ποσὸν ἢ τέλος πιστοποιητικὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς. βεβαιοῦντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ πλειοδότη, πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος βεβαιοῦν, ὅτι τὰ νύκοντα εἰς τὸν πλειοδότην ἀκίνητα κτήματα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης καὶ κατασχέσεως, πρὸς δὲ συμβόλαια ἀγοραπωλησίας, ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, βεβαιοῦντα τὴν ἀξίαν τῶν αὐτῶν κτημάτων, ὥστε κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν νὰ παρέχηται, διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐγγραφῆς πρώτης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑποθήκης, ἀσφάλεια διὰ τὸ 1)10 τοῦ ἐλαχίστου ὄρου προσφορᾶς ἢ τῆς ἐπιτευχθείσης κατ' ἀκυρωθείσαν δημοπρασίαν προσφορᾶς καὶ

β') νὰ ἐγγυηθῇ ὑπὲρ τοῦ πλειοδότη καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τούτου ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων ἀξιοχρεωσὶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς ἐγγυητῆς, περὶ τῆς φερεγγυότητος τοῦ ὁποίου λαμβάνονται ὡς τεκμήρια τίτλοι ἰδιοκτησίας, πιστοποιήσεις Ἐπιμελητηρίων ἢ Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν περὶ ἀσκήσεως ἐπαγγελίματος καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς ἤθελε θεωρηθῆ ἡ χρήσιμον πρὸς μάρτυριν ὑπὸ αὐτῆς γνώμης περὶ τῆς φερεγγυότητος τοῦ ἐγγυητοῦ.

Τὰ προσφερόμενα εἰς ἐγγύησιν κτήματα, τόσον διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως ἐν περιπτώσει ἀναδείξεως τοῦ μετέχοντος τῆς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιαστῶν.

Ἡ γραμματικὴ ἐγγύησις ἵσνται, τόσον διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως ἐν περιπτώσει ἀναδείξεως τοῦ μετέχοντος τῆς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιαστῶν.

§ 3. Τὸ ἄρθρον 40 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ὡς τοῦτο τροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 14 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5234, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 40.---1. Ὅσάκις ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία εἰς βᾶρος τοῦ ἀναδειχθέντος τελευταίου πλειοδότη καὶ τοῦ

μισθωτοῦ, ὡς ἐλάχιστον ὄριον προσφορᾶς ὀρίζεται τὸ σύνολον τῶν τε ὀφειλομένων μισθωμάτων μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας ὡς καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν ἀναλογούντων εἰς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς μισθώσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο μειοῦται μεθ' ἐκάστην ἄγονον δημοπρασίαν κατὰ 10 ο)ο, αἱ μειώσεις ὅμως αὗται δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐν συνόλω ἀνώτεροι τοῦ 50 ο)ο τοῦ ἀρχικοῦ ποσοῦ, πλὴν ἂν ἐγκριθῇ περαιτέρω μείωσις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

«2. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δημοπρασιῶν ἢ ἐγκρισίς τῶν πρακτικῶν ἀνήκει εἰς τὰς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἀρχάς, μόνον δ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ ἐπιτευχθὲν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ μίσθωμα ἤθελεν εἶσθαι κατώτερον τοῦ ὀφειλομένου διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς μισθώσεως μισθώματος ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸν Ἵπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ δημοπρασίαι αὗται ἐπαναλαμβάνονται μόνον ὅταν διδῶνται ἐγγραφαὶ ἀνώτεροι προσφοραί».

«3. Τὸ Ἵπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων) δύναται ν' ἀκυρώσῃ τὰ ὑποβληθέντα αὐτῇ πρακτικὰ, ἐν τῇ περιπτώσει ὅμοις ταύτῃ καὶ ἐφ' ὅσον ἐντός 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας δὲν ὑποβληθῆ ἕγγραφος ἀντιπροσφορά, ὅποτε ὑποχρεωτικῶς ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία, περιορίζεται ἡ ὀφειλὴ τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου κατὰ τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθὲν ποσὸν καὶ τερματίζεται ὁ εἰς βᾶρος τοῦ ἐνεργομένου ἀναπλειστηριασμῶς».

«4. Εἰς περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε μὲν ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἀποβῆ ἄνευ ἀποτελέσματος, τὸ ἀκίνητον ὅμοις ἤθελεν ἀναμισθωθῆ ἐντὸς τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου, δι' ἣν εἶχεν ἀρχικῶς προκηρυθῆ ἡ δημοπρασία, τὸ Δημόσιον συμφερίζει ὑπὲρ τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου πλειοδότη ἢ μισθωτοῦ τόσον μέρος τοῦ ἐπιτευχθέντος μισθώματος ὅσον ἀναλογεῖ εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς νέας μισθώσεως μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔληγεν ἡ διαλυθεῖσα τοιαῦτη. τὸ ἐκπιπτόμενον ὅμοις τοῦτο ποσὸν δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ ᾖ ἀνώτερον τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀναλογούντος μισθώματος, ὅπερ εἶχεν ἐπιτευχθῆ κατὰ τὴν διαλυθεῖσαν μίσθωσιν.»

"Άρθρον 12.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» προστίθενται ἐξ νέου ἐδάφια ὑπὸ ἀριθμοὺς 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12, ἔχοντα οὕτως:

«7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς ἣν μετέχει εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ προτεινόντος Ἵπουργεῖου, εἰς τοὺς ἔργοντας ἢ προτεινόμενους νὰ ἰδρῶσιν ἐπὶ ἰδιωτικῶν χώρων ἐργοστάσια ἢ ἄλλας βιομηχανικὰς ἢ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους μεταλλεία ἢ λατομεῖα ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπὸ εὐθείας παραχώρησις τοῦ δικαιώματος χρήσεως τοῦ αἰγιαλοῦ πρὸς κατασκευὴν προβλήτων ἢ ἄλλων ἔργων, προσριζομένων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν, μεταλλείων καὶ λατομείων αὐτῶν καὶ ἀντι ἐτήσιας ἀποζημιώσεως, καθοριζομένης ἀπὸ πενταετίαν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5895, τοῦ ὑπὸ τούτου προβλεπομένου πρωτοκόλλου γνωμοδοτήσεως συντασσομένου παρὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητος ἐνδὲς ἐκάστου τῶν Ἵπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Σιδηροδρόμων, ὀριζομένων ὑπὸ τῶν οὐκείων Ἵπουργῶν».

«Ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἔργων ἐνεργεῖται τηρουμένων τῶν οὐκείων περὶ λημένων διατάξεων, ὡς καὶ τῶν περὶ σχεδίων πόλεων καὶ κομῶν».

«8. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου δύναται

νά εφαρμόζονται και προκειμένου περί τμημάτων αίγιαλου, περιλαμβανομένων εντός τής ζώνης λιμένος. Έν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ 1) ἀντὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, 2) ἀντὶ γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων ἀπαιτεῖται γνώμη τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ, προκειμένου περὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς, τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο. Λ. Π. καὶ 3) ἡ ἐτησία ἀποζημίωσις, ἀνήκουσα εἰς τὸν Ο. Λ. Π. ἢ τὴν οἰκείαν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν, καθορίζεται μετὰ γνώμην τούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, καθ' ἣς ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5895 ἀνακοπῆ.

«9. Ὅσακις ἡ ἔκτασις τοῦ αἰγιαλοῦ δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἱδρυσὶν θαλασσίων λουτρῶν, κέντρων ἀναψυχῆς, ἀθλητικῶν παιδιῶν καὶ λοιπῶν παρεμφερῶν ἔργων, αὕτη συμπληροῦται διὰ τοῦ ἀναγκαιούτου χώρου ἐκ τυχόν ὑπαρχούσης κοινοχρήστου ἐκτάσεως, ἀνευ ἀνταλλάγματός τινος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐφόσον δὲ δὲν ὑφίσταται τοιαύτη κοινοχρήστου ἐκτάσις ἐκ συνεχομένης πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως, ἐφ' ἧς χωρεῖ ἀναγκαστικῆ ὑπερ τοῦ Δημοσίου ἀπαλλοτριώσεως λόγῳ δημοσίας ὠφελείας».

«10. Ὁ ἀναγκαῖον χώρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ αἰγιαλοῦ ἐκ τῆς συνεχομένης πρὸς αὐτὸν κοινοχρήστου ἢ ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας (προκειμένου δὲ περὶ περιφερείας ὑπαγομένης εἰς τὴν Διοίκησιν Πρωτευούσης, τοῦ Ὑπουργοῦ Διοικητοῦ Πρωτευούσης) καὶ Οἰκονομικῶν ὡς καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, ἡ δὲ διάθεσις τοῦ τε αἰγιαλοῦ καὶ τοῦ συνεχομένου χώρου γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διεπούσης τὰ τῆς διοικήσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων νομοθεσίας καὶ τοὺς ἐν τῇ συμβάσει τῆς διαθέσεως τιθεμένους εἰδικούς ὅρους, τηρουμένων τῶν οἰκείων διατάξεων περὶ σχεδίου πλῆθυν καὶ κωμῶν καὶ περὶ συστάσεως τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ πολεοδομικοῦ ὁργανισμοῦ τῆς πρωτευούσης».

«11. Ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καθοριζομένης ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως ἐνεργεῖται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 10 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ὑπουργῶν καὶ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΓΑΝΑ' (3951) τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911, ὡς αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη, ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ νεωτέρων νόμων. Ἡ πληρωτέα ἀποζημίωσις καθορίζεται, ὡς πρὸς μὲν τοὺς χώρους ταύς περιλαμβανομένους ἐντός τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας καὶ χαρακτηριζομένους ὑπὸ τούτου ὡς κοινοχρήστους, συμφῶνος πρὸς τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τὴν ἀποζημίωσιν ἀκινήτων πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων ρυμοτομίας, ὡς πρὸς δὲ τοὺς μὴ κοινοχρήστους καὶ τοὺς ἐκτός τοῦ σχεδίου κειμένους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης ἀξίας τούτων κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον Β. Διατάγματος».

«12. Διὰ τὰ κτίσματα, τὰ τυχόν ὑπάρχοντα ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων χώρων, τὰ κατασκευασθέντα ἰδιωτικῶς ἢ ἀλλοτρίως ἀδείας, ἢ πληρωτέα ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται βάσει τῆς ἀξίας τούτων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Βασ. Διατάγματος, λαμβανομένης πάντως ὑπ' ὄψιν τῆς παλαιότητας αὐτῶν. Προκειμένου περὶ κτισμάτων σχετικῶν πρὸς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος ἔργα καὶ κατασκευασθέντων ἐπὶ συνεχομένης πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἰδιωτικῆς ἐκτάσεως ὑπὸ ἀνάδουχου τοῦ δημοσίου, ὅστις καὶ ἐξεμετάλλευστο ταῦτα δυνάμει τῆς συμβάσεως του κατὰ τὴν διαρκεσιαν ταύτης, ὅσακις ὁ ἀνάδοχος βαρύνεται ὑπὸ τοῦ ὄρου τῆς ἀνευ ἀποζημιώσεως του παραχωρήσεως εἰς τὸ Δημόσιον τῶν ἐκτελεσθέντων παρ' αὐτοῦ ἔργων, τὰ κτίσματα ταῦτα περιέρχονται ἀνευ ἀποζημιώσεως τινὸς εἰς τὸ Δημόσιον».

Ἄρθρον 13.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς πᾶσα ἀνάδοχος φύσεως καὶ ἐκτάσεως ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμετάλλευσες λουτρῶν θαλάσσης, εἰς ἀπόστασιν ἐλάσσονα τοῦ ἐνός χιλιομέτρου ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ, ἢ λουτρῶν λι-

μῶν καὶ δημοσίων ποταμῶν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἅπαναι αἱ διατάξεις περὶ ἐκμεταλλεύσεως Δημοσίων Κτημάτων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία καὶ διὰ τὸ ἔσοδον τούτου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὰς ἤδη λειτουργούσας ἐπιχειρήσεις λουτρῶν θαλάσσης.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ πάσης διαθέσεως παρακτιῶν χώρων πρὸς ἱδρυσὶν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων ἔργων ἢ πρὸς ἱδρυσὶν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κέντρων ἀναψυχῆς, ἀθλητικῶν παιδιῶν καὶ λοιπῶν παρεμφερῶν ἔργων δέον νὰ ἔχη τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, τόσον διὰ τὴν κατ' ἀρχὴν διάθεσιν τῶν χώρων τούτων, ὅσον καὶ διὰ τοὺς ὅρους, ὑφ' οἷς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς τουριστικῆς ἀπόψεως ἐνδείκνυται νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη.

3. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ τῶν παρακτιῶν χώρων ἐξωραϊστικῶν ἢ ἄλλων κοινῆς χρήσεως ἔργων, μὴ ὑποκειμένων εἰς ἐκμετάλλευσιν, ἀπαιτεῖται καὶ σύμφωνος γνώμη τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

4. Προκειμένου περὶ τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, πρὸς τὴν κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 συμπληρωμένη γνώμη τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, ἀπαιτεῖται καὶ σύμφωνος γνώμη τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης.

5. Εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους ξενοδοχεῖα ἢ κέντρα ἀναψυχῆς ἐπιτρέπεται ἡ κατόπιν συμφῶνου γνώμης τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, (προκειμένου δὲ περὶ τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, κατόπιν συμφῶνου γνώμης τοῦ αὐτοῦ Ὑφυπουργείου καὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης) παραχώρησις τοῦ δικαιώματος χρήσεως παρακειμένου αἰγιαλοῦ ἢ πῆξεως ἐντός τῆς θαλάσσης ἀποβαθρῶν ἢ ἐξεδρῶν διὰ σκοποὺς σχεσίον ἔχοντας πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ ξενοδοχείου ἢ κέντρου ἀναψυχῆς καὶ ὑπὸ ὄρους ὑποδεικνυόμενος παρὰ τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὑπὸ ὄρους ὑποδεικνυόμενος παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑφυπουργείου καὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἢ ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους παραχώρησις εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας παρακειμένων τῶ αἰγιαλῶ ἀκινήτων τοῦ δικαιώματος πῆξεως ἐντός τῆς θαλάσσης ἀποβαθρῶν ἢ ἐξεδρῶν.

6. Ἡ εἰς τὸ Δημόσιον καταβαλλομένη ἀποζημίωσις εἰς τὰς διὰ τῶν ἄνωτέρω παραγράφων προβλεπομένης περιπτώσεις παραχωρήσεων, καθορίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς ἣν μετέχει εἰδικῶς διὰ τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις καὶ ὁ ἀρμόδιος Διευθυντὴς τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Ἄρθρον 14

Τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11/12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τοῦτο συμπληρώθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 23 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5234, ἀντικαθίσταται διὰ πέντε ἐδαφίων, ὑπ' ἀριθμούς 7, 8, 9, 10 καὶ 11, ἔχοντων οὕτως:

«7. Ἐὰν παρέλθῃ ἄπρακτος ἢ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 προθεσμία καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ἀγοραστής ἠθέλε καθυστερῆσαι τὴν καταβολὴν δύο συνεχῶν δόσεων ἢ καὶ μόνης τῆς τελευταίας, διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ἀγοραπωλησία, τὰ δὲ κτήματα ἐπανεκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐκπιθήσεως εἰς βάρους τοῦ τελευταίου πλειοδότη ἢ ἀγοραστοῦ, καταλογιζομένης εἰς αὐτοὺς καὶ εἰσπραττομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τῆς τυχόν προουψάσης ἐπὶ ἑλαττοῦ διαφορᾶς τοῦ τιμήματος καὶ τῶν ὀφειλομένων συμβατικῶν τόκων καὶ τόκων ὑπερημερίας. Ἀντιθέτως, ἐὰν ἠθέλων ἐπιτευχθῇ ἐπὶ πλεόν τιμημα, ἀποδίδεται ἐκ τοῦ πλεονάσματος εἰς τὸν ἐκπεσόντα ἀγοραστήν μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν τυχόν καταβληθειῶν ὑπ' αὐτοῦ δόσεων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων.»

«8. Μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς πρώτης δημοπρασίας τῆς ἐκποιήσεως, δύναται ὁ κηρυχθεὶς ἑκπτώτως ἀγοραστῆς ἢ ὁ ἐξ αὐτοῦ ἔλκων τὰ δικαιώματά του ἢ καὶ ὁ ἐνυπόθηκος δανειστής τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος νὰ καταβάλῃ τὰ εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλόμενα, ὅτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ἀνακαλείται ἡ γνησμένη ἀκύρωσις καὶ τὸ ἀκυρωθὲν πωλητήριο ἐπανάρχεται ἐν ἰσχύϊ, λαμβανομένης τῆς δεούσης σημειώσεως εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν ἐπιμελεία τοῦ παραχωρησιούχου.»

«9. Κατὰ τὴν ἐπάναληπτικὴν, συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ 7, δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὄρος προσφορᾶς τίθεται τὸ ποσὸν τοῦ τιμήματος τῆς ἀρχικῆς πώλησεως. Δύναται ὅμως νὰ τεθῆ ὡς ἐλάχιστος ὄρος καὶ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀξίας τοῦ κτήματος, ἐπὶ τῆς βάζου νέας ἐκτιμήσεως. Ἐὰν ἡ δημοπρασία ἀποβῇ ἀνεπιτυχῆς, δύναται νὰ μειωθῆ ὁ ἐλάχιστος ὄρος προσφορᾶς εἰς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς.»

«10. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἐναπόκειται πάντοτε εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐὰν ἀκυρωθῶσι πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, λόγω ἀτυφύρου τῆς προσφορᾶς, καὶ ἡ ἐπομένῃ δημοπρασία ἀποβῇ ἀνεπιτυχή, ἀποτελεσμάτων, ὁ ἀναπλειστηριασμὸς τερματίζεται.»

«11. Ἡ κατὰ τοῦ ἐκπεσόντος ἀγοραστοῦ ἢ πλειοδότη ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου, δι' ἣν ἐγένετο ὁ ἀναπλειστηριασμὸς, περιορίζεται πάντοτε κατὰ τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ δημοπρασίᾳ, καθ' ἃν χρόνον ἐνηργεῖτο ὁ ἀναπλειστηριασμὸς, ἐπιτευχθέν ποσόν, ἀδιαφόρως ἀν' ἐπεκυρώθησαν ἢ μὴ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ταύτης.»

Ἄρθρον 15.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 95 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 24 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5234, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 95.—1. Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκποιήσεσι κτημάτων τοῦ Δημοσίου εἰς Δήμους, Κοινοτήτας, ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ κοινῆς ὠφελείας. Εἰς ἅς περιπτώσεις τὸ τίμημα ὑπερβαίνει τὰς πενταχοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμῶν, διὰ τὴν τοιαύτην ἐκποίησιν ἀπαιτεῖται ἐγκρισίς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.»

«Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῆ καὶ εἰς ἐτησίαις δόσεσι, μέχρι δέκα, ἀτόκως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.»

«2. Οἰκόπεδα τοῦ δημοσίου κείμενα ἐντὸς σχεδίου πόλεως, μὴ ἄρτια ἢ καὶ μὴ οἰκοδομήσιμα δύναται νὰ ἐκποιῶνται ἢ νευ δημοπρασίας πρὸς τοὺς ἰδιοκλήτας τῶν συνεχομένων ἀκινήτων, μεθ' ὧν δὲν κατὰ τὰς κειμένας περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεις νὰ τακτοποιῶνται, ἀντὶ τιμήματος καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ἐκφερομένην κατόπιν γνώμης, ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος, ἐπιτροπῆς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῆ καὶ εἰς ἐτησίαις δόσεσι μέχρι πέντε. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.»

§ 2. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 26 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5234, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 98.—1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 74, 75, 76, 77, 78 καὶ 79 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἄνευ δημοπρασίας κατ' ἰδίαν συμφωνίαν ἐκποιήσεων, ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις αὗται δὲν τροποποιῶνται διὰ τῶν ἄρθρων 95, 96 καὶ 97.»

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρ-

θίου, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ καταβολῆς δόσεων τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ὧν ἡ ἐκποίηση εἶχε συντελεσθῆ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ὡς ἐπίσης δὲν ἔχουσιν αὗται ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ἐκποιήσεως δημοσίων κτημάτων, καθ' ἃς δὲν εἶχε μὲν συντελεσθῆ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ ἐκποιήσεσι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω νόμου, εἶχεν ὅμως πρὸ αὐτῆς ἐγκριθῆ ἢ ἐκποιήσεσι καὶ καταβληθῆ ἢ πρώτη δόσις τοῦ τιμήματος.
Ἄρθρον 17.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» προβλεπομένου Διατάγματος καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς τῆς διὰ τὸ Διατάγματος τούτου καθορισθεῖσόμενης προθεσμίας οἱ κατὰ τὰ 4)5 ἰδιοκλήται ἀκινήτων, ὧν τὸ 1)5 ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, ἤθελον ὑποβάλλει τὴν κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 105 δήλωσιν, ἀπαλλάσσονται οὗτοι ὡς καὶ οἱ δικαιοπάροχοι αὐτῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 101, 102 καὶ 105 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 ὀφειλομένων τῷ Δημοσίῳ διὰ τὸ ἀνήκον αὐτῷ 1)5 μισθωμάτων, τὰ δὲ βεβαιωθέντα ἤδη τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶχον καταβληθῆ μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὸνωτέρω δηλώσεως, διαγράφονται, τῶν ὀφειλετῶν ὑποχρεομένων εἰς καταβολὴν μόνον τοῦ τιμήματος τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος 1)5 τοῦ κτήματος.

2. Ἡ διαγραφή τῶν βεβαιωμένων μισθωμάτων ἐνεργεῖται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν βεβαιούσης τὴν ἐμπρόθεσον ὑποβολὴν τῆς κατὰ τὸνωτέρω δηλώσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐπιστροφή καταβληθέντων μισθωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται.

3. Τὸ τίμημα τοῦ ἀνήκοντος τῷ Δημοσίῳ 1/5 τῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, κτημάτων καθορίζεται ἴσον μὲν πρὸς τὸ 1/10 τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ὅλου κτήματος δι' ὅσους ἤθελον ὑποβάλλει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 105 δήλωσιν, ἴσον δὲ πρὸς τὸ 1/5 τῆς αὐτῆς ἀξίας δι' ὅσους δὲν ἤθελον ὑποβάλλει τοιαύτην καὶ καταβάλλεται ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἡνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ εἰς δέκα ἰσας ἐτησίαις δόσεσι ἀτόκως.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 108 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 108.—1. Αἱ κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα 106 καὶ 107 ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Διευθύνσιν Δημοσίων Κτημάτων), ἐγκρινόμεναι δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 105 συνιδιοκτήτην ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ πληρεξούσιον, ὅστις θεωρεῖται ἀπεδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἂν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν ἀσκήσῃ ἀνακοπήν κατ' αὐτῆς.»

«2. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνακοπή ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου μὲν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τιμήματος μέχρι 10.000 δραχμῶν, ἐνώπιον δὲ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τιμήματος ἄνω τῶν 10.000 δραχμῶν.»

«Μόνη ἡ κατάθεσις τῆς ἀνακοπῆς ταύτης παρὰ τῷ ἄρμοδιῳ Δικαστηρίῳ οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα συνεπάγεται, ἂν δὲν ὀρισθῆ ταυτοχρόνως Δικαστικὸς ταύτης καὶ ἂν δὲν κοινοποιήθῃ ἡ ἀνακοπή εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.»

«3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης, κρίνων ἐκ τῶν ἐνόμων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὸ Δημόσιον τιμήματος καὶ μισθωμάτων.»

«4. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τακτικῶν ἢ ἐκτακτῶν ἐνδίκων μέσων, ἐὰν ὅμως διὰ τῆς ἀποφάσεως μειωθῆ τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 106 καθορισθέν τίμημα πλέον τοῦ 1)3 ἢ πρόκειται περὶ τιμήματος, ὡς καθορίσθαι,

μῶν, ἐπιτρέπεται, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου, προσφυγὴ κατ' αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, ἣτις ἐκδικάζεται ὡς Νόμος προτετατημένη, ἢ δὲ ἀπόφασις, καθ' ἣς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ, ἐκδίδεται μετὰ προηγουμένην πραγματογνωμοσύνην».

Ἄρθρον 19.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 109 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» καταργεῖται, τὸ δὲ ἄρθρον 110 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἄρθρον 110. Ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 106 Ἐπιτροπῆς, μὴνομένης ἀποδεκτῆς ὑπὸ τοῦ συνιδιοκτήτου τῶν 4)5 λόγῳ μὴ ἀσκήσεως κατ' αὐτῆς ἀνακοπῆς, ἢ ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου ἐπὶ ἀσκήσεως ἀνακοπῆς καὶ ὅπου αὕτη εἶναι ἢ κατέστη μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀμετάκλητος ἢ τέλος ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, ὅταν ἠσκήθῃ ἐμπροθέσμως καὶ παραδεκτῶς προσφυγὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἐκδίδονται τὰ πωλητήρια ὑπὲρ τῶν εἰς οὗς περιέρχεται τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, καθοριζομένου τοῦ τιμήματος εἰς δέκα ἔτησις δόσεις».

§ 2. Ἡ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 101 καὶ ἐν ἄρθρῳ 111 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 φράσις: «Ἡ καθυστερήσις τῆς πληρωμῆς μίᾶς τῶν δόσεων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως: «Ἡ καθυστερήσις τῆς πληρωμῆς δύο συνεχῶν δόσεων ἢ καὶ μόνης τῆς τελευταίας».

§ 3. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἢ φράσις «καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον ὑποβληθῆν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 105 δῆλωσις».

§ 4. Τὰ ἐδάφια 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» καταργουῦνται, προστίθεται δ' εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 112 νέον ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 2, ἔχον οὕτως:

«2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναλογούντος εισοδήματος τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου δι' ἕκαστον γεωργικὸν ἔτος καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν μόνον μὴ ὑποβολῆς ἐμπροθέσμως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 105 δηλώσεως ἢ ὑποβολῆς ἀνεπιληπτοῦς τοιαύτης γίνεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 115».

§ 5. Εἰς τὴν ἐν τῆ προηγουμένη παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου γινόμενην μνείαν τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» νοεῖται τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον 115 ὡς αὐτὸ ἀντικατεστηθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5895 καὶ συμπληροῦται διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος νόμου.

§ 6. Καταργουῦνται τὰ ἄρθρα 62, 63, 64, 99 καὶ 100, τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 101, τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 102, τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 106, τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 113 καὶ τὰ ἄρθρα 125 καὶ 126 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

Ἄρθρον 20.

§ 1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστηθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5895, προστίθενται τέσσαρα ἐδάφια, ἔχοντα οὕτως:

«Εἰς ἅς περιπτώσεις ἐν τῆ ἔδρᾳ τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐδρεύει Δημοσίον Ταμίον, ἀντὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ προϊστάμενος τῆς ἐν τῆ ἔδρᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του.»

«Ἀρμοδίως διὰ ἐκδίκασιν τῶν ἀνακοπῶν εἶναι ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκης τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου».

«Ἡ κοινοποίησις τῶν πρωτοκόλλων διὰ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς γίνεται πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον Κοινότητος τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τούτων, μὴ ἀπαιτουμένης τοιαύτης πρὸς τὸν Βίσαγγελέα ὡς καὶ δημοσιεύσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὑποχρεοῦται, ὅπως τοιχοκολλᾷ τὰ πρωτοκόλλα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ

τῆς κοινοποιήσεως, μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁπίων ταῦτα καθίστανται ἐκτελεστά».

«Ὅσακις οἱ κάτοχοι ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου, εἰς ἕαρος τῶν ὁπίων ἐβεβαιώθη ἀποζημίωσις, δυστροποῦσι γ' ἀπομακρυνθῶσι τούτων μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου, δι' ἣν ἢ καθοριθεῖσα ἀποζημίωσις, ὑπόκεινται εἰς ἐξώσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ «περὶ ἐξώσεως δυστροποῦντων μισθωτῶν» νόμου ΒΧΗ', ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῆ».

§ 2. Ἡ ἀληθῆς ἐννοία τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11/12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστηθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5895 καὶ συμπληροῦται διὰ τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἶναι, ὅτι μόνον ἢ κατάθεσις τῆς ἀνακοπῆς παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Δικαστηρίῳ οὐδὲν ἐννομον ἀποτελεσμα συνεπάγεται, ἀν δὲν ὁρισθῆ ταυτοχρόνως δικαστικὸς τούτης καὶ ἀν δὲν κοινοποιηθῆ ἢ ἀνακοπῆ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.

Αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατατεθεῖσαι παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Δικαστηρίῳ ἀνακοπῆ εἶναι τύποις παραδεκταὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἤθελον ὁρισθῆ δικαστικὸς τούτων καὶ ἤθελον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαστήματος κοινοποιηθῆ ἢ ἀνακοπῆ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.

Ἄρθρον 21.

Τὸ διὰ τοῦ Νόμου 5234 προτεθεῖν εἰς τὸ ἄρθρον 116 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» δευτέρον ἐδάφιον ἀντικαθίστάται διὰ τεσσάρων νέων ἐδαφίων ὑπ' ἀριθ. 2, 3, 4 καὶ 5, ἔχοντων οὕτως:

«2. Ἐπιτρέπεται ἢ ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρατίας ἐκποίησις τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντων ἰδανικῶν ἐξ ἀδιαίρετου μεριδίων κτημάτων ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν πρὸς τοὺς κατὰ τὰ ὑπόλοιπα ἰδανικά μερίδια συνιδιοκτητῆς ἐξ ἀδιαίρετου τῶν αὐτῶν κτημάτων.»

«3. Πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκποιήσεως τριμῆλης ἐπιτροπῆς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προβαίνει εἰς ἐκτίμησιν τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀνήκοντος πρὸς τὸν Δημοσίῳ ἰδανικοῦ ἐξ ἀδιαίρετου μεριδίου τοῦ κτήματος. Ὡς τρέχουσα ἀγοραία ἀξία τοῦ μεριδίου τούτου καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ γινόμενον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ὅλου κτήματος ἐπὶ τὸ ἀποδίον τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκον μερίδιον κλάσμα.»

«4. Ἡ ἐκποίησις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ τιμήματος γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων.

Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῆ εἰς ἔτησις δόσεις, μέχρι 10 τὸ πολὺ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁπίων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ δι' ἃς ὀφείλεται τόκος 7 ο)ο ἔτησις».

«5. Ἐὰν οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτῆται εἰναι πλείονες τοῦ ἐνός, ἐφ' ὅσον μὲν πάντες οὗτοι διὰ δηλώσεώς των, καταρτιζομένης ἐνώπιον συμβολαιογράφου καὶ ἐπὶ παγίῳ τέλους χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα (10) ἐντὸς προθεσμίας ταχυσμένης ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ἤθελον ἀποδεχθῆ, ὅπως ἢ ἐκποίησις γίνῃ πρὸς πάντας ἀπὸ κοινοῦ ἢ τινὰς μόνον τῶν συνιδιοκτητῶν, τὸ ἀνήκον πρὸς τὸν Δημοσίῳ μερίδιον ἐκποιεῖται πρὸς τοὺς διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης καθοριζομένου συνιδιοκτητῆς καὶ κατὰ τὴν ἐν τῆ αὐτῇ δηλώσει ὀριζομένην ἀναλογίαν, ἄλλως τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου ἐκποιεῖται πρὸς τὸν κύριον τῆς μεγαλύτερας μερίδος, ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν αἱ μεγαλύτεραι μερίδες, ἴσα οὖσαι, εἶναι συνάμα πλείονες τῆς μίᾶς, γίνεται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ κεῖται τὸ κτήμα, ἐπὶ τῆ αἰτήσει οἰουδῆποτε τῶν ἐνδιαφερομένων, κλήρωσις συντασσομένου σχετικοῦ πρακτικοῦ καὶ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου ἐκποιεῖται πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ κλήρου εὐνοηθέντα».

Ἄρθρον 22.

Παρέχεται προθεσμία ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δυναμένη νὰ παραταθῆ διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος, ἐντὸς τῆς ὁπίως οἱ δηλώσαντες κατὰ τὸ

παρελθόν γαίας ή φυτείας και ύπερ ὧν ἐξεδῶθησαν κατά τὸ παρελθὸν παραχωρητήρια, ἅτινα ὅμως δὲν παρελήφθησαν ὑπ' αὐτῶν πρὸς χαρτοσημασίν και μεταγραφὴν ὡς και οἱ καθολικοὶ ἢ εἰδικοὶ τούτων διάδοχοι δικαιούνται νὰ ζητήσωσι και παραλάβωσι παρὰ τῶν ἀρμόδιων Οἴκων. Ἐφόρων τὰ παραχωρητήρια ταῦτα, πρὸς χαρτοσημασίν και μεταγραφὴν

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ παραχωρητήρια ταῦτα θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἐκδοθέντα, αἱ δηλώσεις ἀκυροῦνται και οἱ κάτοχοι τῶν δηλωθέντων κτημάτων ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου «περὶ προστασίας δημοσίων Κτημάτων».

Ἄρθρον 23 .

§ 1. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» προστίθεται και τρίτον ἐδάφιον, ἔχον οὕτως :

«3. Προκειμένου περὶ τῶν ἀνευ δημοπρασίας συντελουμένων μισθώσεων, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου και τῆς καταλληλότητος αὐτοῦ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Ἐπιτροπῆς».

§ 2. Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» προστίθεται και τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«3. Ὅσακις πρόκειται περὶ μισθώσεως οἰκῆματος διὰ τὴν στέγασιν δημοσίας ὑπηρεσίας στεγαζομένης και πρότερον εἰς ἰδιωτικὸν οἶκημα, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοπικῆ Ἐπιτροπῆς ὀφείλει διὰ τοῦ κατὰ τὸ 1ον ἐδάφ. πρακτικοῦ νὰ καθορίσῃ τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς μίσθωσιν ὠφέλιμον χῶρον ἴσον ἢ μικρότερον τοῦ ὠφελίμου χῶρου, ὃν κατεῖχε μέχρι τούτου ἢ στεγαζομένη ὑπηρεσία. Ἐὰν ὅμως ζητηθῆται παρὰ τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας αὐξήσεως χῶρου, τότε ἐὰν μὲν αὕτη ζητηθῆται λόγω αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ διαπιστουμένης διὰ προσαγωγῆς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐπελθούσης αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἢ Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 31 ὀφείλει διὰ πρακτικοῦ νὰ καθορίσῃ τὸν πρὸς μίσθωσιν χῶρον ἠξυγιάνον κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τοσοῦτον ὅση εἶνε ἡ διαφορὰ μεταξύ τοῦ στεγαζομένου πρότερον προσωπικοῦ πρὸς τὸ προστιθέμενον, ἐὰν δὲ ἡ αὐξήσεως τοῦ χῶρου ζητηθῆται οὐχὶ δι' αὐξήσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς στεγαζομένης ὑπηρεσίας, ἀλλὰ δι' ἄλλους λόγους, τὸ πρακτικὸν τῆς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 31, ἐφόσον προβλέπει αὐξήσιν τοῦ μισθωμένου χῶρου, ὑπόκειται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐγκρισίν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἰσχύει και εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον στεγάζεται εἰς ἰδιωτικὸν οἶκημα δημοσία Ἱπηρεσία».

§ 3. Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1932 «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον 15.—1. Ἡ δημοπρασία διεξάγεται ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίαν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης :

α') ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Πρωτοδίκου,

β') ἐκ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου τῆς περιφέρειας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

γ') ἐκ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ὀριζομένου Δημοσίου Μηχανικοῦ, εἰς ὅς δὲ πόλεις δὲν ἔδρουν Νομομηχανικός, ἐκ τοῦ Δημοσίου Μηχανικοῦ τῆς περιφέρειας καὶ

δ') ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν στέγασιν τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του».

«2. Εἰς τὰς πόλεις δὲν ἔδρουν Πρωτοδικεῖον, ἀντὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἀρμόδιος Εἰρηνοδίκης, ἐνθα δὲ δὲν ἔδρουν Οἶκον. Ἐφορία μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντὶ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ὁ προϊστάμενος τῆς οἰκίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς».

«3. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου Μηχανικοῦ δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, ἐφ' ὅσον ἡ δημοπρασία διεξάγεται εἰς πόλιν πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3000 κατοίκων».

«4. Ἐφ' ὅσον ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται διὰ συστάσιν πλειόνων τῆς μίας ὑπηρεσιῶν, μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπὸ συστάσιν ὑπηρεσιῶν ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος και ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ».

«5. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθίσταται ἀνέφικτος ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Εἰρηνοδίκου και τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ Δημοσίου Μηχανικοῦ ἢ τοῦ ἐνὸς μόνον τούτων, δύνανται κατὰ τὸν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰδικῶς ἐκδιδομένης ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει νὰ συγκαροτηθῇ ἢ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ὑπολοίπων μόνον μελῶν αὐτῆς».

«6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰδικῶς ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἐκδιδομένης, δύναται νὰ προστιθῆται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν και ἐν ἡ δὺο πρόσθετα μέλη ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, μετέχοντα μετὰ ψήφου τῆς Ἐπιτροπῆς».

«7. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ δημοπρασιῶν διεξαγομένων ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεὶ, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ἀντὶ μὲν τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ζ' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ἢ ἕτερος τῶν Τμηματάρχων ἢ Εἰσηγητῶν τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀντὶ δὲ τοῦ Νομομηχανικοῦ μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Μηχανικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων, ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

«8. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ δημοπρασιῶν διεξαγομένων ἐν Θεσσαλονικίᾳ, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ἀντὶ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ὁ προϊστάμενος τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας Τμήματος «Κτηματικῶν ὑποθέσεων Δημοσίου» ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του».

«9. Ἐπὶ δημοπρασιῶν διὰ τὴν στέγασιν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει, ἀντὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὀριζόμενος ὑπάλληλος».

Ἄρθρον 24.

Τὰ ἄρθρα 27 και 28 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1932 «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» ἀντικαθίστανται δι' ἐνὸς ἄρθρου ὑπ' ἀριθμὸν 27 ἔχοντος οὕτως :

Ἄρθρον 27.—1. Τὸ Δημοσίον δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως, και ἂν ἐπι δὲν περιελήφθη σχετικὸς ὄρος ἐν τῷ μισθωτηρίῳ συμβολαίῳ, νὰ ἐγκαταστήσῃ ἑτέραν και οὐχὶ τὴν, δι' ἣν ἡ μίσθωσις, ὑπηρεσίαν ἢ νὰ συστεγάσῃ μετὰ τῆς, δι' ἣν ἔμισθωθῇ τὸ οἶκημα, ὑπηρεσίας και ἑτέραν ταιαύτην, χωρὶς ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ δύναται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως ἢ προσθέτου μισθώματος. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἀποκλείεται, ὅπως τὸ Δημοσίον, ἀνευ ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, οἶκημα μισθωθὲν διὰ γραφεῖα χρησιμοποίησης διὰ στρατωνισμόν ἀνδρῶν».

«2. Τὸ Δημοσίον εἰς οὐδεμίαν ἀποζημιώσιν ὑπὲρ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑπόκειται διὰ τὰς ἐκ τῆς συνήθους χρήσεως ἢ κακῆς τοῦ κτιρίου κατασκευῆς ἢ ἐκ τυχαίου γεγονότος ἐπιγενομένης βλάβας ἢ ζημίας ἐν τῷ μισθίῳ.»

«3. Ἡ ἐννοία τῆς συνήθους χρήσεως ἐπὶ μισθώσεων τοῦ Δημοσίου εἶναι εὐρύτερα τῆς ἐπὶ τῶν κοινῶν μισθώσεων.»

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1932 «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 28, τὸ δὲ ἄρθρον 30 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καιαργεῖται, ἀντικαθίσταμενον διὰ νέου ἄρθρου ὑπ' ἀριθμὸν 29, ἔχοντος οὕτως :

Ἄρθρον 29.—1. Σιωπηρὰ ἀναμίσθωσις δὲν ἐπιτρέπεται.»

«2. Εἰς τὰς διακηρύξεις δημοπρασιῶν και τὰς συμβάσεις μισθώσεως ἀναγράφεται ὄρος, καθ' ὃν ἐπιτρέπεται παράτασις τῆς μισθώσεως μέχρις ἴσου χρόνου πρὸς τὸν τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἥτις πραγματοποιεῖται διὰ τὸν ὅλον χρόνον ἢ μέρος αὐτοῦ δι' ἀπλῆς δηλώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κοινοποιουμένης πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν 15 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως ἢ τῆς κατὰ παράτασιν συστάσεως. Ἡ δὴλῶσις περὶ παρατάσεως θεωρεῖται ὡς ἀποδοχὴ προτάσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ

και δύνανται να γίνη και διαδοχικώς δια μικρότερα του χρόνου της αρχικής μισθώσεως διαστήματα.»

«3. Διά την παράτασιν είναι απαραίτητος πρότασις της Επιτροπής στεγάσεως και διεξαγωγή δύο τουλάχιστον δημοπρασιών προς μίσθωσιν έτέρου οικήματος, αίτινες να άπέθρσαν άγνοι ή τó άποτέλεσμα αυτών να έκρίθη άσύμφορον.

«4. Τά τέλη χαρτοσήμου της κατά παράτασιν μισθώσεως εισπράττονται κατά την πληρωμήν του μισθώματος, έπικυλωμένου επί των σχετικών άποδείξεων του αναλόγου χαρτοσήμου.»

«5. Έν περιπτώσει παρατάσεως ó έκμισθωτής άφείλει να ένεργήση τας αναγκαίας έπισκευάς, λόγω φθορών εκ της γενομένης χρήσεως, ποιούμενος έναρξιν εντός 10 ήμερών από της επί τούτω προσκλήσεως υπό του Δημοσίου, εν κρήσει δέ ή άπράκτω παρελεύσει του άνωτέρω χρόνου τας έπισκευάς ένεργεί τó Δημοσίον, παρακρατούν ταύτας εκ των μισθωμάτων, μέχρι ποσού 4 μισθωμάτων έτησίως.

«6. Τας αναγκαίας έπισκευάς κανονίζει ή Έπιτροπή στεγάσεως, έκτελούνται δέ ως και αι έπισκευαι δημοσίων κτιρίων.»

«7. Τó κατά τά προηγούμενα έδάφια 2 έως 6 δικαίωμα του Δημοσίου ισχύει και άν έτι δέν άνεγράφη ó κατά την διάταξιν του έδαφίου 2 του παρόντος άρθρου σχετικός όρος εν τώ μισθωτηρίω συμβολαίω.»

Άρθρον 26.

Είς τó αυτό ως άνω κατά νομοθετικήν έξουσιοδότησιν έκδοθέν Διάταγμα της 19 Νοεμβρίου 1932 «περί στεγάσεως δημοσίων ύπηρεσιών» μετά τó, περί ου τó άρθρον 25 του παρόντος νόμου, νέον άρθρον 29 και πρό του άρθρου 31 προστίθεται και έτερον νέον άρθρον υπ' αριθμόν 30, έχον ούτως :

«Άρθρον 30.—1. Έάν κατά την διεξαγομένην, μετά την λήξιν της μισθώσεως ή επί τή πρόψει λήξεως αυτής, δημοπρασίαν διά νέαν μίσθωσιν προσφέρηται τó αυτό οίκημα, άλλ' υπό όρους ύπερβολικούς ή άσυμφόρους, δύνανται ó Υπουργός των Οικονομικών, μετά γνώμην της Έπιτροπής Δημοσίων Κτημάτων, να έκρίνη την σύναψιν μισθώσεως διά τó αυτό οίκημα άντι του θεμιτού μισθώματος, καθορισθησάμενου υπό του Προέδρου των Πρωτοδικών.»

«2. Από της κοινοποιήσεως της έκρίσεως ή μίσθωσις θεωρείται συναρξήσιτα διά τó χρονικόν διάστημα και υπό τούς όρους, ύφ' ους προσκηρύχθη ή δημοπρασία, μη προσερχομένου δέ τυχόν του έκμισθωτού ένώπιον του συμβολαιογράφου μετά πρόσκλησιν τούτου, έπιμελεία του Οίκου. Έφόρου, ó συμβολαιογράφος προβαίνει εις την σύνταξιν μονομερούς πράξεως, περιλαμβανούσης άπαντας τούς όρους της μισθώσεως και ότι ήρνήθη ó έκμισθωτής, κληθείς, να προσέλθη προς σύνταξιν του συμβολαίου.»

«3. Τά τέλη χαρτοσήμου και τά δικαιώματα του συμβολαιογράφου καταβάλλονται υπό του Δημοσίου και βεβαιούνται ως δημοσίον έσοdon εις βάρος του έκμισθωτού παρακρατούμενα εκ των μισθωμάτων.»

«4. Ο Πρόεδρος των Πρωτοδικών καθορίζει, κατά την επ' άναφορά διαδικασίαν, άποκλεισμένης της παραπομπής εις τó Δικαστήριον, τó θεμιτόν μίσθωμα, άποφαίνεται δ' έπίσης, κατά την αύτην διαδικασίαν και άνευ παραπομπής εις τó Δικαστήριον, και περί του αναγκαιούντος ποσού δ' αναγκαίας έπισκευάς κατά την έναρξιν της μισθώσεως, μετά προηγούμενην αυτοψίαν, λαμβάνων υπ' όψει την γνωμοδότησιν της κατά τó άρθρον 31 τριμελούς Έπιτροπής και όριζων και τόν αναγκαιούντα χρόνον προς έκτέλεσιν των έπισκευών υπό του έκμισθωτού.»

«5. Τας έπισκευάς ταύτας, εν άρνήσει ή παραμελήσει έκτελέσεως των υπό του έκμισθωτού εντός της ταχθείσης προθεσμίας, δικαιούται να έκτελέση τó Δημοσίον μετά πρόσχηρον μειοδοτικόν διαγωνισμόν, ή δέ δαπάνη της έκτελέσεως τούτων βεβαιούται ως δημοσίον έσοdon και εισπράττεται διά παρακρατήσεως των μισθωμάτων.»

Άρθρον 27.

Τó άρθρον 31 του αυτού ως άνω Διατάγματος της 19 Νοεμβρίου 1932 «περί στεγάσεως δημοσίων ύπηρεσιών», ως τούτο έχει τροποποιηθή, αντικαθίσταται ως έξής :

«Άρθρον 31.—1. Παρ' έκάστη Οίκου. Έφορία συσταται Έπιτροπή, καθήκον της όποιας είναι να γνωμοδοτή :

α') επί των περιπτώσεων, καθ' ός ένδεικνυται συστάσεως δημοσίων εν γένει ύπηρεσιών,

β') περί της ένδεικνυόμενης εν έκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει λύσεως πρό πάσης διεξαγωγής δημοπρασίας παντός ζητήματος σχεσίον έχοντος προς τας μισθώσεις ιδιωτικών οικημάτων προς στέγασιν δημοσίων ύπηρεσιών, ήτοι περί του άν είναι έφικτή ή στέγασις έκάστης ύπηρεσίας εις δημοσίον οίκημα ή ή συστάσεως αυτής μεθ' έτέρας ύπηρεσίας στεγασόμενης είτε εις δημοσίον είτε εις μισθωτέον υπό του Δημοσίου οίκημα, εν άρνητική δέ περιπτώσει περί του αναγκαιούντος διά την στέγασιν έκάστης ύπηρεσίας και αναλόγως των πραγματικών αυτής αναγκών χώρου τόσον εις τετραγωνικά μέτρα όσον και εις αριθμόν δωματίων και περί του ποσού, όπερ εν τή σχετική διακηρύξει δέον να τεθῆ ως άνώτατον όριον μισθώσεως και

γ') περί πάσης δαπάνης, ή διάθεσις της όποιας κρίνεται αναγκαία διά την έπισκευην δημοσίων κτιρίων, εν αίς στεγάζονται δημοσiai ύπηρεσiai, διά την συντήρησιν των κτιρίων τούτων, διά την έπίπλωσιν, καθαριότητα, φρούρσις, φωτισμόν, θέρμανσιν και ύδροληψίαν των δημοσίων εν γένει ύπηρεσιών.»

«2. Αι κατά τó προηγούμενον έδάφιον Έπιτροπαι άποτελούνται :

α') εκ του Προέδρου των Πρωτοδικών ή του υπ' αυτού όριζόμενου Πρωτοδίκου, εις ός δέ πόλεις δέν έδρεύει Πρωτοδικεϊον, εκ του Ειρηνοδίκου ή του νομίμου αναπληρωτού αυτού,

β') εκ του Οικονομικού Έφόρου ή του νομίμου αναπληρωτού του,

γ') εκ του Νομομηχανικού ή του υπό τούτου όριζόμενου Δημοσίου Μηχανικού, εις ός δέ πόλεις δέν έδρεύει Νομομηχανικός, εκ του Δημοσίου Μηχανικού της περιφέρειας και

δ') εκ του προϊσταμένου της ύπηρεσίας, διά την στέγασιν, έπίπλωσιν κλπ. της όποιας πρόκειται να γνωμοδοτήσῃ ή Έπιτροπή, ή του νομίμου αναπληρωτού του. έφ' όσον δ' ή ύπηρεσία αύτη δέν έδρεύει εν τή έδρα της Οίκου. Έφορίας και δέν καθίσταται έφικτή ή συμμετοχή του προϊσταμένου αυτού ή του νομίμου αναπληρωτού του, εκ του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου ή του νομίμου αναπληρωτού αυτού.»

«3. Η συμμετοχή του Δημοσίου Μηχανικού δέν είναι απαραίτητος, έφ' όσον ή Έπιτροπή έδρεύει εις πόλιν πληθυσμοί κατωτέρου των 3.000 κατοίκων. Όσαύτως ή συμμετοχή του δέν είναι απαραίτητος και προκειμένου περί πόλεων πληθυσμού ουχι κατωτέρου των 3.000 κατοίκων, έφ' όσον εν τή έδρα της Έπιτροπής δέν έδρεύει Δημοσίος Μηχανικός.»

«4. Ειδικώς προκειμένου περί ύπηρεσιών έδρευουσών εν Αθήναις, Πειραιεί και τοις περιχώροις τούτων, α') άντι του Προέδρου των Πρωτοδικών μετέχει της Έπιτροπής ó Τμηματάρχης Στεγάσεως Δημοσίων Ύπηρεσιών της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων του Υπουργείου των Οικονομικών ή ó νόμιμος αναπληρωτής τούτου ή έτερος Τμηματάρχης ή Εισηγητής της αύτης Διευθύνσεως, όριζόμενος δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, β') άντι του Οικονομικού Έφόρου μετέχει της Έπιτροπής ó τμηματάρχης του Ε' Τμήματος της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων του Υπουργείου των Οικονομικών ή ó νόμιμος αναπληρωτής τούτου ή έτερος Τμηματάρχης ή Εισηγητής της αύτης Διευθύνσεως, όριζόμενος δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών και γ') άντι του Νομομηχανικού μετέχει της Έπιτροπής εις των Μηχανικών της Ύπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων, όριζόμενος, μετά του αναπληρωτού του, δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών.»

«5. Τῆς εν Θεσσαλονίκη Έπιτροπής μετέχει άντι του Οικονομικού Έφόρου ó προϊστάμενος του παρά τῃ Γενική Διοικήσει Μακεδονίας Τμήματος «Κτηματικών Ύποθέσεων Δημοσίου.»

«6. Προκειμένου περί συστεγάσεως πλειόνων της μίας δημοσίων ύπηρεσιών εις τó αυτό δημοσίον ή ιδιωτικόν οίκημα εκ των προϊσταμένων των συστεγασόμενων ύπηρεσιών μετέ-

χει τής Επιτροπής ό κατά βαθμόν άνώτερος και επί ισοβάθμων ό άρχαιότερος έν τω τελευταίω βαθμώ».

«7 Αί ως άνω Έπιτροπαι γνωμοδοτούσιν είτε εύκοθεν είτε κατόπιν έντολής του Έπουργείου των Οικονομικών είτε τή αίτησει του προϊσταμένου τής ένδιαφερομένης ύπηρεσίας, αι δε γνωμοδοτήσεις δεόν να ώσι πάντοτε λεπτομερώς ήτιολογημέναι, υποκειμέναι υπό τήν έγκρισιν του Έπουργού των Οικονομικών».

«8. Τής έν Αθήναις Έπιτροπής μετέχει ως εισηγητής άνευ ψήρου εις τών επί βαθμώ τουλάχιστον Έπουργικού άκολουθου υπαλλήλων τής Διευθύνσεως Δημόσιων Κτημάτων, όριζόμενος, μεθ' ένός ή πλειόνων άναπληρωτών, υπό του Έπουργού των Οικονομικών, χρέη δε γραμματέως αύτης έκτελει εις τών επί βαθμώ τουλάχιστον γραφέως α' τάξεως υπαλλήλων τής αύτης Διευθύνσεως, όριζόμενος μετά του άναπληρωτού του κατά τόν αύτύν τρόπον.»

«9. Είς τά μόνιμα μέλη τής έν Αθήναις Έπιτροπής ή τούς άναπληρωτάς τούτων παρέχεται άμοιβή δραχμών 200 κατά συνεδρίασιν, εις δε τόν εισηγητήν και τόν γραμματέα δραχμών 100 κατά συνεδρίασιν και μέχρι τεσσάρων συνεδριάσεων κατά μήνα.»

Άρθρον 28.

Έπιτρέπεται, όπως διά Β. Διατάγματος, ένδιδόμενου προτάσει του επί των Οικονομικών Έπουργού, όρισθή, ότι εις άς περιπτώσεις κατά τάς διατάξεις του ύπ' αριθ. 513 του 1937 Αναγκαστικού Νόμου «περί προμηθείας επίπλων κλπ.» άποφαίνεται ό Έπουργός των Οικονομικών ή εις τινας μόνον των περιπτώσεων τούτων, θέλουσιν έφεξής άποφαίνεσθαι οι Γενικοί Διοικηταί ή οι Νομαρχαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ειδικαί και μεταβατικά διατάξεις.

Άρθρον 29.

1. Κατά παρέκκλισιν από των κειμένων διατάξεων επιτρέπεται ή επί τή αίτησει των προς ους ή παραχώρησ ε άκύρωσις των οικείων παραχωρητηρίων διά τάς ύποδληθείσας 109 δηλώσεις κτημάτων κειμένων έν θέσει «Κορυθαλλός» ή «Άγιοι Άγάργυροι» Αθηνών, έφ' όσον ήθελε διαπιστωθή, ότι οι προς ους ή παραχώρησις δεν έγκατεστάθησαν επί των παραχωρηθέντων κτημάτων. Μετά τήν άκύρωσιν των παραχωρητηρίων αι όφειλάμεναι δόσεις του τιμήματος έκπίπτουνται, αι κατάδληθείσιν όμως τοιαύται δεν επιστρέφονται.

2. Εγκρίνεσθαι, όπως εις τόν προϋπολογισμόν των έξόδων του Έπουργείου των Οικονομικών των οίκ. έτών 1937—38 και επομένων έγγραφηται εκάστοτε ή δέουσα πίστώσις διά τήν προς τό Γαλλικόν Δημόσιον πληρωμην φέρων έν γένει βαρυνόντων τό έν Μασσαλία άνινητον ιδιοκτησίας του Έλληνικού Δημοσίου (πρώην Καρούσου).

Άρθρον 30.

Η διάταξις τής περιπτώσεως α' τής παραγράφου 1 του άρθρου 43 του ύπ' αριθ. 4179 (1938) Αναγκ. Νόμου «περί Νομαρχών» δεν εφαρμόζεται διά τάς Αθήνας, Πειραιά και περιχώρα τούτων.

Άρθρον 31.

1. Αί διατάξεις του από 28/31 Οκτωβρίου 1935 Αναγκαστικού νόμου και του ύπ' αριθ. 244 του 1936 Αναγκαστικού νόμου δεν έχουν εναρμόγιήν ως προς τήν συμπλήρωσιν των υπό των Αναγκαστικών Νόμων α') από 19/20 Νοεμβρίου 1935 «περί συστάσεως ύπηρεσίας, έποπτείας και συντηρήσεως του κτιρίου Παλαιών Ανακτόρων κλπ.» και β') ύπ' αριθ. 585 του 1937 προβλεπομένων θέσεων.

2. Πάς διορισμός γενόμενος βάσει των ως άνω νόμων τής 28/31 Οκτωβρίου 1935, τής 19/20 Νοεμβρίου 1935 και ύπ' αριθ. 244 του 1936 θεωρείται ως έξ ύπαρχής άκυρος, δικαιουμένων των ως άνω άκύρως διορισθέντων να προσληφθώσι κατά προτίμησιν εις κενωθησόμενας από τής ισχύος του παρόντος νόμου όμοιοβάθμους θέσεις δι' άποφάσεως του παρά τω Πρωθυπουργώ Έφυπουργού.

Άρθρον 32.

1. Έπιτρέπεται, όπως, προς τόν σκοπόν του καταρτισμού πλήρους κτηματολογίου τής άνιχούσης εις τό Κράτος άνω...

νήτου περιουσίας, ανατίθεται, εις ώρισμέναν περιφερείαν ή και καθ' άπαν τό Κράτος, εις ιδιώτας διατηρούνας ειδικά τεχνικά γραφεία, επί τούτω δε συμβαλλόμενος μετά του Δημοσίου, ή επιτόπιος εφαρμόγη των τίτλων των διαφόρων κτημάτων, ή σύνταξις κτηματολογίου ή κτηματολογικών πινάκων και ή επί κύπου ύπόδειξις προς τούς άρμοδίους Οίκονομ. Έφόρους των άνιχώντων εις τό Δημόσιον κτημάτων και των όρίων αύτων.

2. Διά Β. Διατάγματος, ένδιδόμενου προτάσει του Έφυργού των Οικονομικών καθορισθήσονται τά του τρόπου, καθ' όν θέλει ανατίθεσθαι ή εργασία αύτη εις ιδιώτας, είτε κατόπιν διαγωνισμού είτε και άνευ τούτου, τά των άμοιβών των μετά του Δημοσίου συμβληθησόμενων ιδιωτών και πᾶσα άλλη λεπτομέρεια άναγκαία διά τήν εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 33.

1. Έπιτρέπεται ή διά Β. Διατάγματος, έφ' άπαξ ένδιδόμενου, κωδικοποιήσις εις έν ενίσχον κείμενον των περι διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, προστάσις Δημοσίων Κτημάτων και στεγάζσεως Δημοσίων Έπιτησίων διατάξεων ως και έν γένει διατάξεων άρμοδιότητος τής Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων. Η κωδικοποίησις αύτη θέλει λάβει τόν αριθμόν του παρόντος αναγκαστικού νόμου, επιτρέπεται δε κατ' αύτην ή αλλαγή τής σειράς και αριθμήσεως άρθρων, έδαφίων ή παραγράφων.

2. Επίσης επιτρέπεται, όπως διά του αύτου ή άλλου Βασ. Διατάγματος, έφ' άπαξ όμως έν τή περιπτώσει ταύτη ένδιδόμενου, πλην τής κατά άνωτέρω κωδικοποίησεως τροποποιηθώσιν α') αι διατάξεις περι μισθώσεως ή εκποιήσεως Δημοσίων κτημάτων μόνον όσον άφορά τόν τρόπον, τόπον και χρόνον διεξαγωγής των δημοπρασιών, τήν σύνθεσιν των διενεργουσών τάς δημοπρασίας επιτροπών και τήν άναπλήρωσιν των μελών αυτών, τήν δημοσίευσιν των διακηρύξεων, τόν τρόπον και τάς προθεσμίας κοινοποιήσεως των έγκρίσεων, τάς περιπτώσεις, καθ' ός ενεργούνται τελεωτικά δημοπρασία και τούς όρους ύφ' ους διεξάγονται αύται, τάς παρεχομένας γενικώς διά τε τήν συμμετοχήν εις τάς δημοπρασίας και τήν εκπλήρωσιν των όρων τής συμβάσεως εγγυήσεις, τάς επιβάλλόμενας κυρώσεις έν περιπτώσει μη συμμορφώσεως του πλειοδότη, μισθωτού ή αγοραστού προς τάς αναληφθείσας ύπ' αύτου ύποχρεώσεις και τόν τρόπον, καθ' όν επιβάλλονται αύται και β') αι διατάξεις περι μισθώσεως ιδιωτικών οικήματων προς στέγασιν δημοσίων ύπηρεσιών μόνον όσον άφορά τόν τρόπον παραλαβής των αίτήσεων, τάς προθεσμίας επισκέψεως των οικήματων και τόν τρόπον κοινοποιήσεως των εκθέσεων καταλληλότητος.

3. Μετά τάς κατά τήν προηγουμένην παράγραφον τροποποιήσεις, έφ' όσον αύται ήθελον γίνει δι' έβίου Β. Διατάγματος, επιτρέπεται, όπως επαναληφθής έφ' άπαξ ή κατά τήν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου κωδικοποίησις κατά τόν αύτόν τρόπον.

Άρθρον 34.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από τής δια τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως δημοσίευσσεως αύτου.

Έν Αθήναις τή 24 Δεκεμβρίου 1938.

Έν όνόματι του Βασιλέως

Ο Αντιβασιλεύς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τό Έπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος:

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τά Μέλη

**ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟ-
ΣΤΟΛΙΑΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥ-
ΡΙΑΚΟΣ, Η. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ.
ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.**

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 28 Δεκεμβρίου 1938.

Ο επί τής Διοικήσεως Έφυργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ